

ĒRĢĻU APVIENĪBAS ZINAS

Ērgļu apvienības pārvaldes informatīvais izdevums Nr. 4 (183) 2022. gada aprīlis

Multifunkcionālais centrs Ērgļos

Foto no Evas Lasmanes personīgā arhīva

Jau tuvākajā laikā Ērgļos darbību uzsāks multifunkcionālais centrs, kas nodrošinās ar kvalitatīvām, informatīvām un daudzveidīgām brīvā laika pavadīšanas iespējām gan Ērgļu jauniešus, gan vietējās kopienas iedzīvotājus. Šomēnes pie centra telpu apgūšanas un iekārtošanas ir ķērusies jaunā vadītāja Eva Lasmane. Evai ir bagāta iepriekšējā pieredze gan bērnu un jauniešu centra vadīšanā, gan nometņu vadīšanā, gan dažādu pasākumu, meistarklašu un cita veida aktivitāšu organizēšanā.

Multifunkcionālā centra telpas atradīsies pārvaldes ēkā, Rīgas ielā 10. Tiklīdz viss nepieciešamais būs sagatavots, lai centrs varētu vērt savas durvis apmeklētājiem, ikviens būs laipni aicināts uz centra atklāšanas svētkiem.

Pirms uzsākt aktīvu centra darbību ir svarīgi noskaidrot, ko vietējie iedzīvotāji vēlas redzēt jaunajā centrā, tādēļ lūdzam aizpildīt anketu līdz šī gada 20. aprīlim. Anketa atrodama interneta vietnē: www.ergli.lv vai nolasot attēlā redzamo QR kodu.

Madara Ūdre, informatīvā izdevuma redaktore

Sociālais dienests Ērgļos informē

Sociālās darbinieces Ērgļos ir sazināmas pa šādiem telefonu numuriem:

Signe Masaļska – mob. t. 27817369

Teiksmā Eglīte – mob. t. 27879572

Turpmāk, lai organizētu klientu pieņemšanu un neveidotos rindas, lūgums iepriekš pieteikties pa norādītajiem tālruniem un vienoties par apmeklējuma datumu un laiku

IEDZĪVOTĀJU SAPULCE ĒRĢĻOS!

13.04.2022 PLKST. 18.00

ĒRĢĻU SAIETA NAMA LIELAJĀ ZĀLĒ

SAPULCES TĒMA - SIA "ŪDAS" REORGANIZĀCIJA,
- AR KOMUNĀLO PAKALPOJUMU NODROŠINĀŠANU SAISTĪTĀ INFORMĀCIJA IEDZĪVOTĀJIEM,
- DAUDZDZĪVOKĻU NAMU APSAIMNIEKOŠANA

ĒRĢĻU "CĀĻA" DZIESMA SKAN "PIENENĪTĒ"

"Ērgļu Cālis 2022" dalībnieki.

Pēc divu gadu pārtraukuma pirmsskolas izglītības iestādē "Pienenīte" norisinājās mazo vokālistu konkurss "Cālis-2022". Priecīgs satraukums gan maziem, gan lieliem. Ar skaņīgu dziedājumu mūs iepriecināja 19 mazie vokālisti. Gatavošanos uzsākām laicīgi, dodot iespēju visiem iestādes bērniem mūzikas nodarbību laikā vingrināties dziedāt individuāli pie mikrofona paša izvēlētu dziesmiņu atbilstoši spējām. Nedēļu iepriekš katrā grupā norisinājās atlasē konkurss. Dziedājām, uzstājāmies un mazu motivācijas dāvanīņu saņēmām visi. Šajā atlasē noskaidrojām arī skanīgākos dziedātājus, kurus izvirzījām iestādes konkursam.

Noteikti, tas nav vienkārši – uzstāties publikas priekšā, tikt galā ar uztraukumu, it sevišķi, ja apzinies, ka tavu sniegumu vērtēs komisija. Satraukums darīja savu. Pašiem mazākajiem šī bija pirmā nopietnā uzstāšanās, tādēļ balstiņas skaņēja nedrošāk nekā ikdienā. Toties liels prieks par sagatavošanas grupas bērnu sniegumu un par visiem pārējiem drosmīgajiem dziedātājiem.

Paldies vecākiem – Kristīnei, Gunāram, mūzikas pedagoģei – Ievai, kas palīdzēja sagatavot bērnus konkursam, piespēlēja pavadījumu, dažādojot pasākuma skaņējumu. Paldies kultūras

nama vadītājam Sandrai par pasākuma vadīšanu, apskaņošanas un filmēšanas komandai – Tomam, Antrai un Andrim.

Paldies vadītājam Līgai un metodiķei Ritai par privāto finansiālo atbalstu, kas ļāva nodrošināt tiešsaistes iespēju. Paldies par objektīvo vērtējumu Taigai, Tomam un Līgai!

Visu mazo dziedošu cāļu vārdā paldies par pirmsskolas izglītības iestādes, saietā nama un grupas biedru sarūpētajām pārsteiguma dāvanijām.

Lieldienu pasākumā, 17. aprīlī, Ērgļu saietā namā gaidīsim 12 skanīgākos dziedātājus – Reini Bukovski, Megiju Picku, Mari Lapsu, Amēliju Vīganti, Rebeku Māru Jankavu, Elzu Punduri, Šarloti Āzenu, Dinu Ceplīti, Dārtu Bukovsku, Nikolu Ābelu, Laini Lapsu un Elzu Konovalovu.

Man pašai gandarījums un prieks par atkalredzēšanos un sadarbīšanos ar aktīvajiem Ērgļu kultūras dzīves atbalstītājiem. Vēlreiz paldies visiem, kas uzstājās, kas klausījās un padarīja visus neredzamos darbiņus.

Evita Šreibere,
Ērgļu PII "Pienenīte" mūzikas skolotāja

Februārī "Zaķēnu" grupiņā bija radošā darbnīca "Sveču liešana". Pie "zaķēniem" viesojās Inese Mailīte no Mailīšu Fabrikas. Sveču liešana ir daudz iecienīts hobijs, kas aizrauj arī bērnus. Turklāt tas ir arī interesants veids, kā pavadīt brīvo laiku. Inese Mailīte mums iemācīja, kā katram pašam izliet sev sveci, izmantojot bišu vasku un speciāli pagatavotu riteni no vērpjamā ratiņa. Kopīgi izkausējām ūdens peldē bišu vasku. Katrs bērns piestiprināja speciālu sveču diegu pie riteņa. Un tad katrs pats ar pieaugušā palīdzību lēja šķidro vasku uz sveču diega. Darba process bija interesants un no bērniem prasīja lielu pacietību, lai "izaudzētu" savu svecīti.

"Zaķēni" saka paldies Inesei Mailītei, ka atrada laiku kopā padarboties. Mazie "zaķēni" apsoltījās iet ciemos uz Mailīšu Fabriku.

"Zaķēnu" grupiņā 7. martā ciemojās Austras mamma un viņu ģimenes mīļi – divi sunīši Pola un Čelsija. Austras sunīši ir apmeklējusi arī suņu skolu, tāpēc viņi bērniem varēja parādīt dažādus trikus. Bērni varēja pabarot sunīšus ar speciāliem suņu gardumiem. Un kā pārsteigums groziņā bija paslēpts vēl viens ģimenes draudzīnš – Āfrikas pundurezis Asais Lū. Bērni varēja paglaudīt ezīša kažociņu. Tā kā ezītim patīk mazgāties, tad pie atgriezta ūdens krāna viņš lēnām izlīda no sava kamoļiņa. Bērniem bija iespēja redzēt viņa mazās ķepiņas un deguntiņu. Mazajiem lielu sajūsmu un prieku izraisīja tikšanās ar Austras mājas mīļuliem. Paldies Austras mammai par mums veltīto laiku un rasto iespēju atvest mīļulus pie mums!

Ilzīte, audzinātāja

“Skudriņas” iepazīst Gaiziņkalnu

10. martā “Skudriņu” grupas pedagogi saviem bērniem noorganizēja aktīvu darba dienu – braucienu uz Latvijas augstāko kalnu – Gaiziņkalnu. Iepriekš pārrunājot ar bērniem to, cik augsts varētu būt kalns un vai tajā būtu viegli uzkāpt – visi kā viens teica, ka tas noteikti ir vienkārši. Bet realitātē kāpiens kalnā nogurdināja pat visaktīvākos. Lai vai kā, bet visi, gan lieli, gan mazi, priecīgi tikām augstajā kalnā. Veroties tālumā no augstākās Latvijas virsotnes, atgūvām spēkus un devāmies lejā – Gaiziņkalna pakājē, uz ragaviņu kalnu, kas bija mūsu rīcībā, lai varētu izbaudīt kalnu, braucot ar ragaviņām, šļūcot ar kameru, lienot, rāpjoties un vienkārši priecējoties par skaisto, saulaino ziemas dienu. Paldies kalna darbiniekiem par grila nodrošināšanu, lai mēs varētu paši sagatavot pusdienas. Un noteikti varam teikt paldies arī mūsu grupas bērnu vecākiem, kuri atbalsta visas mūsu idejas. Bērnu prieks un sardie vaigi liecināja, ka tas bijis jautrs piedzīvojums. Un diena noteikti bija izdevusies!

Sigita Ābele, “Skudriņu” grupas audzinātāja

Madonas novadā ierodas pirmie Ukrainas kara bēgļi

18-19. martā Madonas novadā ieradās apmēram 115 Ukrainas civiliedzīvotāju – 15 bērni – basketbola skolas audzēkņi un apmēram 100 Ukrainas enerģētikas nozares darbinieku ģimenes. Viņiem tika nodrošinātas izmitināšanas iespējas, izmantojot pašvaldībai pieejamos resursus. AS “Sadales tīkli” sadarbībā ar Madonas novada pašvaldību sniedza palīdzību Ukrainas enerģētikas nozares darbiniekiem un to ģimenēm, izmitinot viņus Madonas novadā.

Sākotnēji tika paredzēts izmantot arī Sidrabiņos esošās bijušā ģimenes atbalsta centra “Ziļuks” telpas, bet šobrīd visi Ukrainas valstspiederīgie izmitināti Madonā, Cesvainē, Ozolos un Ļaudonā. Sakām lielu paldies visiem iedzīvotājiem, kas palīdzēja bēgļu uzņemšanas gatavošanas procesā. Esam sapratuši, ka mūsu iedzīvotāju atsaucība un vēlme palīdzēt ir nenovērtējama. Liels paldies ikkatram, kas iesaistījās un sagādāja visas nepieciešamās lietas Ukrainas civiliedzīvotāju uzņemšanai. Šoreiz viņiem bija iespēja palikt arī Madonas centrā. Līdz ar to joprojām attālināti strādājošie varēs turpināt pildīt savus darba pienākumus un bērni turpināt mācīties attālināti. Šie bija pilsētas ļaudis, tādēļ internets un pilsētas centra tuvums šoreiz bija svarīgāks. Lūdzam cilvēkus būt saprotošiem un neizdarīt secinājumus par visiem Ukrainas bēgļiem, jo šī bija tikai maza daļiņa no tiem, kas vēl var ierasties. Un, lai gan savu viesmīlību vēlējamies paust jau tagad, palīdzība būs vajadzīga vēl ilgi. Taču, ja tiks izlemts Ukrainas bēgļus pie mums neizmitināt, saziedotās mantas tiks nodotas Madonas ziedojumu vākšana punktā, lai kopā ar citiem saziedotiem līdzekļiem tiktu nogādātas Ukrainas iedzīvotājiem.

Ilze Feldberga

Ukraiņu ģimenes stāsts

10. martā Ērgļos ieradās ģimene no Ukrainas. Pēc ļoti garā ceļa no Harkivas ar diviem maziem bērniem visi bija pārguruši. Plānoto trīs dienu vietā viņi Ērgļos nodzīvoja divas nedēļas. Ja rodas jautājums, kāda jēga ir tam, ka šajās dienās izkaram Ukrainas karogu savā zemē, tad pēc tikšanās ar šo ģimeni droši var apgalvot – tam ir milzīga nozīme. Kad septiņgadīgā Darina ieraudzīja pie Ērgļu saietā nama Ukrainas karogu, viņa iesaucās: “Mammu, skaties! Tas taču mūsu karogs! Es jūtos kā mājās!” Divgadīgās Viktorijas un septiņgadīgās Darinas sejā varēja redzēt prieku un viņu vecāku acīs laimi, ka visi ir drošībā. Pateicībā par sirsniņo uzņemšanu Ērgļos meiteņu tētis Deniss dalījās ar savu skaidro stāstu par to, kā ģimenei bija gājis jau no kara pirmajām stundām līdz brīdim, kad nokļuva Ērgļos. Šī ir stāsta pirmā daļa.

“Ir smagi stāstīt šo stāstu, ir smagi atrast tam sākuma punktu, ir smagi atrast īstos vārdus, lai aprakstītu to, kas notika un joprojām notiek. Ir smagi pat atrast virsrakstu šim domu skicēm. Lūkosim, vai es vispār to spēju.

Iespējams, tas viss sākās pagājušā gada vēlā rudenī, kad gāzes cenas strauji pacēlās, un mēs jau tad nojautām, ka kaut kas nelāgs notiek. Laiks gāja, un trauksmes zvani kļuva arvien skaļāki, Krievijas militārās vienības koncentrējās pie Ukrainas robežām. Un mums tikai atlika izvērtēt, vai šie ir reāli draudi, vai arī Krievija tikai demonstrē savu spēku, lai paaugstinātu politiku reitingus, uzsākot domstarpības ar Ukrainu, tad panākot kompromisu apmaiņā pret sankciju samazinājumu. Jebkurā gadījumā mēs īsti neticējām, ka ir iespējams karš, taču ikviens no mums sāka kaut kam gatavoties. Vieni izstrādāja evakuācijas plānus, citi iepirka pārtiku. Es personīgi sāku ar to, ka katru reizi, kad devos prom no biroja, savu datoru ņēmu līdzi. Iegādājos arī pāris portatīvās rācījas, jo domāju, ka pirmais, ko zaudēsim, būs mobilais sakaru tīkls. Pāris dienu vēlāk izrādījās, ka tas ir pavisam aplams lēmums, jo divvirzienu radio ir lielisks mērķis, un patiešām mūsu apkaime tika apšaudīta precīzi īsu brīdi pēc tam, kad, apmeklējot kaimiņus viņu pagrabā, sazinājos ar sievu Oksanu.

Neatkarīgi no tā, vai mēs bijām tam gatavi vai nē, karš sākās 24. februārī plkst. 5.00 no rīta, un jau pēc pirmajiem artilērijas šāvieniem mums pazuda elektrība. Mēs zinājām, ka jāriņķojas āši. Un ar bērniem devāmies uz pagrabu. Nogaidījām brīdi, kad viss apklusā. Kājas trīcēja, domas juka. Laikam ritot, situācija neuzlabojās, bet dārdoņa pat pieņēmas spēkā. Palūkojāmies ārā pa logu un sapratām, ka ceļi, kas ved uz Krievijas robežu, ir liesmās. Nolēmām, ka ilgāk vairs nedrīkstam gaidīt, tāpēc sākām kravāt mantas, ņēmām dokumentus, visu naudu, kas vien bija mājās, pat vecākās meitas krājkasīti. Es patiešām nezināju, ko lai iesāku ar mūsu abiem suņiem, bet apšaudē nerimās. Oksana turpināja kravāties, kamēr es ieliku suņu voljērā bļodu ar pārtiku diviem mēnešiem, zem krāna noliku spaini ar ūdeni. Tobrīd es domāju, ka tas viss beigsies pēc dienas vai divām, tāpat es neticēju, ka frontes līnija ies tieši cauri mūsu ciemam. Laiks gāja, joprojām turpinājās intensīva apšaušana. Plkst. 7.00 no rīta es nolēmu iziet ārā no sava pagalma palūkoties, kas notiek uz ielas. Izrādījās, ka daži kaimiņi bija mēģinājuši nokļūt pilsētā, taču ceļi jau bija bloķēti. Mēs bijām iestrēguši.

Iesākumā mēs pāris stundas sazvanījāmies, lai noskaidrotu, kas īsti noticis un ko darīt tālāk. Visus ceļus bija bloķējuši militāristi vai arī tādi paši panikas pārņemti cilvēki kā mēs. Faktiski tikai tie, kuri atstāja ciemu pirmajās 20 minūtēs, paspēja nokļūt drošā vietā. Mēs pajautājām kaimiņiem, kuri vēlas nākt uz mūsu mājas pagrabu. Un viena ģimene piekrita, pārējie devās uz jaunceltni mūsu ielā, kurai bija monolīts betona pagrabs – diezgan drošs, taču auksts un mitrs.

Mums nebija reāla plāna turpmākai rīcībai, tāpēc nogaidījām. Jo ilgāk to darījām, jo sliktāk kļuva. Bumbas sprāga tuvāk un vēl tuvāk, artilērijas un daudzstobru reaktīvo raķešu šāviņi lidoja pavisam netālu. Pirmajā dienā mums pazuda internets, otrajā dienā mēs gandrīz zaudējām mobilo sakaru tīklu, bet trešajā dienā izsīka visi enerģijas avoti un baterijas. Mums mājās bija ģenerators un pieci litri benzīna, ar ko pietiktu visas mājas elektroapgādei apmēram piecas stundas. Tā kā nezinājām, cik ilgi tas viss vilksies, vajadzēja rīkoties taupīgi. Vienlaicīgi jutām arī milzīgas bailes palaist ģeneratoru, jo tas darbojās ļoti trokšņaini. Ievērojām, ka visā ciemā nevienā logā nespīdēja gaisma, un arī mēs pat naktī neiededzām sveces.

Mani tuvi draugi sūtīja īsziņas par jaunākajiem notikumiem, jo nebija cita veida, kā uzzināt par notiekošo. Sazvanījās ar mobilajiem telefoniem bija pat bīstama, vajadzēja doties uz otro stāvu, lai piezvanītu kādam. Mēs arī atrādām manu veco mp3 atskaņotāju ar FM radio, turpmāk to izmantojām kā ziņu avotu. Jau pirmajās pāris dienās mēs instinktīvi iemācījāmies noteikt, kurā virzienā šāviņi dodas. Ja tie piezemējās mūsu tuvumā, mēs nekavējoties slēpāmies, ja tie lidoja kaut kur citur, tad mēs zinājām, ka mums ir pāris minūtes, lai paslēptos, līdz kamēr tiks izšauts atbildes šāviņš. Tas nenācās viegli, taču mums izdevās pielāgoties. Daudz grūtāk bija izskaidrot bērniem to, kas notiek. Mēs mēģinājām izlikties, ka tā ir tāda spēle, bet tas, protams, nenotādāja. Lai nu kā, dzīve koncentrējās ap bērniem.

Trešajā dienā mūs sāka bombardēt it kā no nekurienes. Milzīgs sprādziens nogranda pavisam tuvu mūsu mājai. Mēs tam nebijām gatavi. Pēc kāda laika iznācām no pagrabā, lai novērtētu postījumus. Bumba (reaktīvais šāviņš, granāta vai nu kas tas īsti bija) bija nokritusi kaimiņu pagalmā, divas mājas aiz mūsējās, apmēram 100 metrus attālumā. Viņu mājai tika izsīti visi logi, apkārt esošajām mājām norauti jumti. Par laimi, pēdējā laikā tajā neviens nedzīvoja. Lielāks pārsteigums bija tas, ka mūsmājas logi palika neskarti, vien pagalmā esošajai bērnu rotaļu mājai daži no tiem sašķīduši lauskās, garāžas durvis gan tika deformētas. Kāds no kaimiņiem stāstīja, ka viņa tērauda durvis nobloķējušās. Iespējams, ka pagalmā

esošā solārā stacija palīdzēja atstārot triecienvilni.

Mēs netikām skarti, kaut gan no šī brīža iestājās jauna realitātes apjauta, ka arī mēs varam tikt sabombardēti jebkurā acumirkli. Apmēram tajā pašā laikā saņēmām īsziņas, ka arī Harkiva tiek bombardēta, ka artilērija sākusi apšaudīt dzīvojamās rajonus, aviācija met bumbas tieši pilsētas centrā. Daudzi mūsu ģimenes locekļi un draugi bija lielās briesmās. Kontaktējoties ar īsziņu palīdzību, pielikām milzu pūles, lai evakuētu tos, kuri līdzīgi mums vēl varēja izkļūt ārā.

Ceturtdienā bija smags izaicinājums. Mūsu ieliņu pamatīgi bombardēja, šķita, ka tās bija raķetes GRAD, bet mēs to īsti nezinām. Bija bail palūkoties ārā, kaut vai lai novērtētu postījumus. Pēc dažām minūtēm sacīju citiem, ka saozu dūmus, tomēr visi kopā nodomājām, ka tas no svecēm, kuras tobrīd dega pagrabā. Kad galu galā izkļuva no pagrabā un palūkojos apkārt, es sastingu. Mūsu kaimiņu māja ielas otrā pusē bija pilnīgi iznīcināta un liesmās. Pirmajā mirklī es nespēju ne pakustēties, ne paelpot, jo zināju, ka šiem cilvēkiem bija trīs bērni, ka lielāko daļu laika viņi pavadīja mājās un nemaz neslēpās. Kad pirmais šoks bija pāris, pazvanīju Dimam, kaimiņam, kurš slēpās pie mums. Oksana zvanīja ugunsdzēsējiem, kaut gan mēs tāpat jau zinājām, ka viņi nebrauks, bet gribējām to dzirdēt no viņiem pašiem. Mums bija taisnība, viņi apstiprināja, ka mūsu ciems ir okupēts un viņiem nav iespējams atbraukt palīgā. Mēs ar Dimu paši devāmies turp. Māja bija sabrukusi, nebija iespējams tur iekļūt, ne arī izkļūt no tās. Divas netālu esošās mašīnas dega līdz metāla karkasam, pagalma vārti un betona žogs bija šrapneļu sašķaidīti drīskās, elektrības un interneta kabeli nokarājās no balstiem. Arī tuvumā esošā Dimas māja sāka degt, mašīna bija bojāta, bet vēl ne liesmās. Devos uz to pagrabu, kur slēpās mūsu pārējie kaimiņi, taču nevienu tur nesastapu. Jutos apjucis un bezcerības pārņemts.

Mēģinājām iedarbināt Dimas mašīnu, taču nesekmīgi. Glābām apkārt esošās viņa mantas un nesām uz mūsu māju. Galu galā mēs padevāmies. Kad nokļuvām savās mājās, bijām piekususi un izmisumā, mums nebija nekāda plāna, bija arī bail palikt uz vietas, jo tas bija tikai laika jautājums, kad arī mūsu māja tiktu izpostīta. Nolēmām, ka vienīgā izeja, kas mums vēl atlikusi, ir runāt ar krievu kareivjiem un noskaidrot, vai ir kāds veids, kā evakuēties. Bijām zaudējuši cerību, bija vienalga, kurp doties, radās pat traka doma, ja jau nevaram tikt cauri uz Harkivu, tad varam doties uz Krieviju. Oksana uzvilka baltu jaku un devās uz ciema centru cerībā parunāt ar kareivjiem vai vismaz kādu citu. Viņa atgriezās jau pēc pāris minūtēm, jo izrādījās, ka kaimiņi no nodegušās mājas bija devušies prom tikai 30 minūtes pirms uzbrukuma sākuma, un visi ir dzīvi, izņemot viņu suņus. Tāpat kā citi kaimiņi, viņi bija devušies uz citu siltāku pagrabu. Nākamajā dienā izrādījās, ka Dimas māja ir tikai daļēji sagrauta, izdegusi tikai garāža un boileru telpa, tomēr, tā kā cietuši gandrīz visi logi, tad dzīvošanai tā tik un tā nav piemērota. Garīgi bijām salauzti, tomēr mums bija arī iegūta svarīga informācija. Tagad zinājām, ka varam zvanīt Ārkārtas situāciju ministrijai, lai noskaidrotu, vai ir iespēja nokļūt Harkivā.

Nākamajās dienās gāja gluži kā pa amerikāņu kalniņiem. Ievērojām, ka laika periods no plkst. 6.00 līdz 7.00 katru rītu ir vismierīgākais. Iespējams, ka notika kareivju maiņa vai kas tamlīdzīgs, tādēļ mēs pieņemām lēmumu doties prom jau ar saullēktu. Sazvanījām ministriju, taču atbilde bija nemanīga, ka ceļš uz Harkivu ir bloķēts. Pēc tam pagrabā mēs saņēmām zvanu no kāda cita kaimiņa, kurš stāstīja, ka viņam izdevies tikt cauri uz Krieviju. Nolēmām, ka tā ir zīme. Vispirms centāmies iedarbināt Dimas mašīnu, taču neveiksmīgi. Tad nolēmām sapaķot abas mūsu mašīnas ar nepieciešamajām mantām un ņemt līdzi Dimu ar viņa ģimeni. Pagatavojām divus lielus karogus no gultas veļas un plastmasas ūdens caurulēm, uzrakstījām uz tiem milzīgiem sarkaniem krievu burtiem vārdu – DETI, kas krievu valodā nozīmē bērni, un piestiprinājām tos pie mašīnām. Arī uz tām ar lūpu krāsu un rotaļu sniedzīņu uzrakstījām to pašu. Bija laiks atvadīties no savas mājas, savas garāžas un īpaši sāpīgi bija sacīt ardievas saviem abiem suņiem. Es baidījies, vai krievi mūs laistu pāri robežai ar viņiem. Es kļūdījies. Atstājām barību trīs mēnešiem, spaiņus pilnus ar ūdeni un palūdzām arī kaimiņus parūpēties par suņiem, cik ilgi vien tas ir iespējams, cerībā, ka drīz varēsim arī viņus evakuēt vienā vai otrā virzienā.

Daži no mūsu kaimiņiem zināja, ka gatavojamies doties prom, daži nē. Bijām nolēmuši, ka mums to nevajadzētu apspriest ar citiem. Vieni būtu centušies mūs pārliecināt palikt, citi būtu gribējuši pievienoties, bet mēs negribējām uzņemties atbildību par kādu citu. Šis lēmums jāpieņem katram pašam. Zinājām, cik bīstami tas ir. Aizbraukšanas brīdī vienu mūsu mājas pusi sapaķēja šrapnelis, izsīta vienu logu, otrā pusē sienā bija ložu caurumi, taču kopumā māja bija neskarta.”...

Raksta turpinājums nākamajā numurā.

*Paldies Ērgļu vidusskolas skolotājai Gintai Ādamsonai un skolēniem par ieguldīto darbu teksta tulkošanā.

SIA „ŪDAS” paziņojums par norēķinu sistēmas maiņu

Saskaņā ar Madonas novada pašvaldības 22.03.2022 domes lēmumu Nr. 172 tiek uzsākts Ērgļu pagasta SIA „ŪDAS” reorganizācijas process, kā rezultātā pašvaldības kapitālsabiedrība SIA ŪDAS tiks pievienota Madonas novada pašvaldības kapitālsabiedrībai SIA „Madonas ūdens”.

SIA „ŪDAS” informē, ka saistībā ar šī reorganizācijas procesa uzsākšanu **no 01.04.2022 tiek pārtraukta norēķinu par patērēto ūdeni un kanalizācijas pakalpojumiem pieņemšana uz vietas Parka ielā 33, Ērgļos.**

Lūdzam veikt samaksu par pakalpojumiem internetbankā vai Latvijas pasta nodaļās.

Juris Šaudiņš, SIA „ŪDAS” valdes loceklis

Aktivitātes Jumurdas Saieta ēkā un bibliotēkā

„Aroniešu” pasakas.

Koncertā „Kokle skan dvēselē”.

No kreisās: Kristīne Lūse, Signe Masaļska, Inese Zvaigzne, Vineta Dāve, Antra Diča-Milne, Andris Džiguns.

Laikā no 21. februāra līdz 6. martam Jumurdas bibliotēkas lasītāji piedalījās Latvijas Bankas, digitālo zinību resurss letonika.lv un Kultūras informācijas sistēmu centrs rīkotajā tiešsaistes erudīcijas spēlē „Izzini Latvijas monētās iekaltās kultūrzīmes!”. Spēli tradicionāli atbalsta arī Latvijas bibliotēkas. Spēle rosina dalībniekus palauzīt galvu, meklējot atbildes uz āķīgiem jautājumiem, kas saistīti ar monētu mākslu, vēsturi, turklāt dalība spēlē pilnveido mūsdienās tik nepieciešamo prasmi meklēt informāciju digitālajos tiešsaistes resursos. Visas atbildes mēdijpratīgs meklētājs var atrast letonika.lv bagātīgajā kultūrvēsturiskās informācijas krātuvē un Latvijas Bankas tīmekļvietnē. Spēles uzvarētāji balvās saņem Latvijas Bankas 2021. gadā izlaistās kolekcijas monētas – „Brīnumu monēta” (spēles individuālie uzvarētāji) un Veiksmes monēta (aktīvākās bibliotēkas). Erudīcijas spēles uzvarētāji individuālajā konkurencē tika noteikti, izlozējot piecus veiksmīniekus no tiem spēles dalībniekiem, kuri bija pareizi atbildējuši uz visiem spēles jautājumiem. Savukārt monētu „Veiksmes monēta” (mākslinieki – Arvīds Priedīte un Jānis Strupulis) saņems piecas bibliotēkas, kuras visaktīvāk rosinājušas savus lasītājus piedalīties spēlē. **Viena no šīm piecām bibliotēkām ir Jumurdas bibliotēka. Paldies aktīvajiem Jumurdas bibliotēkas lasītājiem!** Šogad erudīcijas sacensībā piedalījās 460 dalībnieki no 99 bibliotēkām. Ikvienam spēles dalībniekam bija iespēja izspēlēt spēli vairākkārt, katru reizi ar atšķirīgiem jautājumiem, līdz ar to sacensība dalībnieku vidū bija izglītojoša, ļaujot uzzināt pēc iespējas vairāk par kolekcijas monētās iekaltajām kultūrzīmēm.

Lai veicinātu skolēnu izpratni par abinieku būtisko lomu dabas ciklā un pievērstu uzmanību ikgadējai pavasara krupju migrācijai, Dabas aizsardzības pārvalde kampaņā „Misija – KRUPIS. Izglāb principi!” rīkoja radošo darbu konkursu. Šajā radošo darbu konkursā piedalījās arī Jumurdas bibliotēkas jaunie lasītāji. Gaidām rezultātus.

12. martā Jumurdas Saieta ēkā Lauteres amatiertrāsī „Aronieši” izspēlēja dažādas latviešu tautas sadzīves pasakas. Pasaku varoņu gudrība, atjautība, asprātība Lauteres aktieru izpildījumā aizrāva gan pieaugušos, gan bērnus. „Aroniešu” teātra spēles mīlestība Jumurdas puses ļaudis iepriecina gadu no gada. Mums ir izveidojusies sirsnīga sadarbība, viens otru esam labi iepazīnuši, ar prieku gaidām katru tikšanās reizi. Esam draudzīgi, atsauceļīgi kaimiņi. Priecē, ka katrā tikšanās reizē varam redzēt jaunus aktierus – papildinājumu „Aroniešu” kolektīvam. Paldies aktieriem, ka dāvināt savu brīvo laiku līdzilvēku iepriecināšanai, paldies režisorei Laimai Vanagai, paldies Viesienas bibliotēkas vadītājai Inai Cimerei par atbalstu pasaku grāmatu izstādes iekārtošanā! Lasīsim pasakas, mācīsimies no tajās izteiktajām dzīves gudrībām, ticēsim labajam!

20. martā uz Jumurdas ezera notika zemledus makšķerēšanas sacensības „Pavasara vobla”. Tās organizēja „Zivju gani” Māra Oltes vadībā. Sacensībās aktīvi startēja vīri, sievietes, jaunieši – 34 lielā loma kārotāji. Lomi tiešām sanāca brangi, Jumurdas ezers

Jumurdas ezera zemledus makšķerēšanas sacensību uzvarētājs Rolands Kalniņš ar galveno tiesnesi Māri Olti.

dāsnī sagaidīja savus draugus.

Sieviešu grupas meistares – 1. vietā Ilze Barūkle – 3,315 kg; 2. vietā Liene Struše – 2,155 kg; 3. vietā Daiga Karlson – 2,005 kg.

Jauniešu grupas veiksmīnieki – 1. vietā Emīls Nils Eltermāns – 1,780 kg, 2. vietā Ritvars Ķipēns – 1,485 kg; 3. vietā Tots Olte – 1,185 kg.

Vīru grupas līderi – 1. vietā Rolands Kalniņš – 4,815 kg; 2. vietā Andris Turkins – 4,645 kg; 3. vietā – Aigars Ķipēns – 3,960 kg.

Par lielo zupas katlu makšķerniekiem un līdzjutējiem parūpējās Jumurdas bibliotēkare ar savu atbalsta grupu. Pasākuma laikā noskaidroju, ka makšķernieki lasa grāmatas, presi, sevišķi tajos brīžos, kad nemakšķerē.

Ne asakas!

26. martā Jumurdas pagasta Saieta ēkā mūs priecēja, stiprināja, bagātināja koncerts „KOKLE SKAN DVĒSELĒ”.

Spēcīnošu tautas mūziku atskaņoja Inese Zvaigzne, Vineta Dāve, Kristīne Lūse, Signe Masaļska, Antra Diča-Milne, Andris Džiguns. Kokle ir instruments ar tūkstošiem gadu senu vēsturi. Tautasdziesmās par koklēm runā kā par dziedošo koku (tradicionāli kokles cirta no koka), kurā iemiesojusies cilvēka dvēsele. Koncerta apmeklētāji varēja klausīties kokles sirsnīgo skanējumu, pārliecināties par kokles un tās spēles tradīciju neizdomāšanu, turpinājumu. Inese Zvaigzne pastāstīja par kokles nozīmīgumu mūsu kultūrvēstures mantojumā, par kokļu veidiem, skaņdarbiem. Koncertā skanēja spēcīnās latviešu tautasdziesmas, danču melodijas. Kokles mūs aizveda dažādos noskaņojumos – gan līksmā priekā, gan dvēseliskās pārdomās.

Agita Opincāne, Jumurdas bibliotēkare

Aprīlis Ērgļu bibliotēkā

Līdz 14. aprīlim bibliotēkā apskatāma ceļojošā izstāde:

“Velna Skroderis, Kujupes krasti un...”

Krāsaini stāsti par dzejnieka Aivara Aivieksta dzīvi, vēsturiskiem notikumiem Kujas upes krastos un Lailas Rudzones fotostāsts par kulināro mantojumu.

“Latvijas bibliotēku nedēļa 2022”

Ērgļu bibliotēkā (19. – 22. aprīlis)

20. aprīlis

Noslēguma pasākums bērnu, jauniešu, vecāku žūrijas dalībniekiem

“Es lasu grāmatas un man tas patīk”

22. aprīlis

“Svētki grāmatai” –

konkursi, radošas darbnīcas, tikšanās ar rakstnieku, pārsteigums.

Izstāde “Mūsu lasītāju vaļasprieki”

Sīkāka informācija par pasākumiem un norises laikiem:

www.facebook.com Ērgļu bibliotēkas kontā

www.ergli.lv

https://biblioteka.madona.lv/lv/

Tel. nr. 28741487, 64871430

Sekoiet informācijai un piedalieties!

Sarmīte Dreiblate, Ērgļu bibliotēkas vadītāja

Sausnējas bibliotēkas ziņas

Nemanot ir pienācis aprīlis, pavasara atmodas mēnesis. Lai arī pavasaris šogad pavissam untumains – te iepriecina ar sildošiem saules stariem, te jau pēc brīža pārsteidz ar sniega kārtu. Tomēr daba ir gatava plaukt, ziedēt un priecēt ar savām bagātībām. Arī bibliotēka piedāvā savas bagātības – grāmatas.

Aprīļa sākumā tiks veikts jauno grāmatu iepirkums (ar iegādātajām grāmatām iepazīstināšu nākamreiz), bet ieskatam piedāvāju februāra – šī gada pirmā grāmatu iepirkuma – sarakstu.

Jaunākais Sausnējas bibliotēkas plauktos

Jauniešu un bērnu grāmatu plaukta papildinājums:

Ž. Lazdovska “Neatskaties”

I. Meistere “Mammū-ū, gribu sunīti!”

D. Ozola “Klik – klik!”

S. Švarca “Suņu mamma”

Pieaugušajiem. Daīlliteratūra:

Latviešu autoru darbi:

D. Judina “Vēstule”

M. Krekle “Dzīvības vainags”

K. Lubāniņa “Karma atlikumu neizdod”

G. Tālers “Garās nakts Mēness”

Tulkotie darbi:

L. Keplers “Trušu mednieks”

E. Nurebeka “Otra puse”

A. Pārksa “Melu karuselis”

Nozaru literatūra:

G. Astra “Pēdējais vārds”

I. Brūvere “Leimaņu dzimtas stāsts”

Dz. Geka “Sibirijas bērni 1949.”

G. Pakalns “Almas Makovskas pasakas”

Izstāde “Apceļo dzimto zemi!”

No 30. marta līdz 30. maijam Sausnējas bibliotēkā sadarbībā ar Madonas novadpētniecības un mākslas muzeju apskatāma izstāde “Apceļo dzimto zemi!”.

Izstāde par tūrisma 1930. gados piedāvā mazliet ielūkoties pagājušā gadsimta trīsdesmitajos gados – kādu Madonu, tās tuvāku un tālāku apkārtni (Gaiziņš, Mārciena, Ļaudona, Ērgļi, Cesvaine, Lubāna u.c.) redzēja ceļotāji, kādi bija noteikumi un ieteikumi tūristiem un tūristu mītnu saimniekiem.

Izstāde ir atskats uz laiku, kad Madonā bija vien kādas paldsmiet mašīnas. Izstādei izmantoti teksti no 1930. gadu izdevumiem tūristiem (padomi, maršruti, ieteikumi, likumi u.c.), no laikraksta „Madonas Ziņas”, žurnāla “Tūrisma Biroja Apskats”. Gaidīti visi interesenti!

Inga Grote Sausnējas bibliotēkā

19. un 20. martā, skolēnu pavasara brīvdienās, Ērgļu vidusskolas sporta zālē norisinājās sacensības galda spēlēs

Rezultāti:

ŠAUTRIŅAS

Pieaugušie:

I vietā – Ance Jēkabsons;
II vietā – Jānis Tīrons;
III vietā – Aldis Jēkabsons.

Kopējais vērtējums:

I vietā – Aldis Jēkabsons;
II vietā – Justs Jēkabsons;
III vietā – Ance Jēkabsons.

Bērni:

I vietā – Rihards Gedušs;
II vietā – Alīna Muša;
III vietā – Evelīna Jansone.

Kopējais vērtējums:

I vietā – Alīna Muša;
II vietā – Evelīna Jansone;
III vietā – Paula Konovālova.

Ances Jēkabsones foto

DURAKS:

I vietā – Aldis Jēkabsons;
II vietā – Jānis Tīrons;
III vietā – Alīna Muša.

Kopējais vērtējums:

I vietā – Ingus Akulovs;
II vietā – Paula Konovālova;
III vietā – Justs Jēkabsons, Aldis Jēkabsons

DAMBRETE:

I vietā – Aldis Jēkabsons;
II vietā – Edgars Tiltānovs;
III vietā – Paula Konovālova.

Kopējais vērtējums:

I vietā – Aldis Jēkabsons;
II vietā – Estere Truksne;
III vietā – Imants Muša.

Pa trīs kārtām kopā piedalījās dambretē 36 dažādi spēlētāji
Duraks – 47 spēlētāji,
Šautriņas – 29 spēlētāji

NOVUSS PĀRU SPĒLES

Bērni:

I vietā – Rihards Gedušs, Klāvs Konovālovs;
II vietā – Paula Konovālova, Tīna Tīrmale;
III vietā – Paula Luīze Piebalga, Kristiāns Caune.

Pieaugušie:

I vietā – Nauris Bērziņš, Kaspars Cers;
II vietā – Aldis Jēkabsons, Andris Štikāns;
III vietā – Aldis Olte, Sandis Antēns.

DIENA UZ SLĒPĒM

2022. gada 5. martā Ērgļu slēpošanas trasē notika sportiskas aktivitātes lieliem un maziem. Dalībnieki varēja sacensties biatlonā, brīvā slēpojumā – “Kur gribu, tur slēpoju”, stundas garumā veikt sprinta apli un bez īpaša satraukuma piedalīties sīkmačos: slēpojumā uz vienas slēpes, kameras viņčošanā un slēpošanā ar disku mešanu.

Šo sacensību organizatori: Aldis Jēkabsons, Valdis Zirnis, Aldis Olte, Ēriks Bukovskis, Andris Bukovskis, Ivars Matīss, Laimonis Kļaviņš, Toms Rota, Sanita Jansone, Lienīte Šmite, Sandra Avotiņa. Īpašs paldies Ilzei Feldbergai par brīnumgardo putru.

Bet 6. martā uz Pulgošņa ezera satikās zemledus maksšķernieki, kuru sacensības organizēja Lienīte Štrusele. Uzvarētāji balvās saņēma medaļas, diplomus un adītas cepures. Galvenais tiesnesis Aldis Jēkabsons bija parūpējies, lai pēc sacensībām visi varētu baudīt karstu zupu.

Ilzes Feldbergas foto

SACENSĪBU REZULTĀTI

Garākā veiktā distance vienas stundas laikā meiteņu konkurencē:

I vietā – Līva Tīrmale;
II vietā – Una Sipčenko;
III vietā – Dagnija Apīne un Viktorija Tiltiņa.

Garākā veiktā distance vienas stundas laikā vīriešu konkurencē:

I vietā – Māris Tīrmalis;
II vietā – Andris Vilcāns;
III vietā – Gajs Sabo.

Kameras viņčošana:

I vietā – Oltes ģimene – Māris, Inese, Luīze, Tots, Māra;
II vietā – Kristaps Kairiņš, Līga un Rasa Tīrmales;
III vietā – Ivo, Klāvs un Paula Konovālovi.

Slēpojums ar vienu slēpi bērnu konkurencē līdz 13 g vecumam:

I vietā – Paula Konovālova;
II vietā – Tīna Tīrmale;
III vietā – Viltorija Tiltiņa.

Slēpojums ar vienu slēpi vīriešu konkurencē:

I vietā – Māris Tīrmalis;
II vietā – Andris Vilcāns;
III vietā – Māris Olte.

Slēpojums ar vienu slēpi sievietes konkurencē:

I vietā – Ieva Ceplīte;
II vietā – Līga Tīrmale;
III vietā – Līva Tīrmale.

Biatlons zēnu konkurencē (vecuma grupā no 10 līdz 16 g):

I vietā – Klāvs Konovālovs;
II vietā – Ivars Matīss;
III vietā – Rihards Gedušs.

Biatlons meiteņu konkurencē (vecuma grupā no 10 līdz 16 g):

I vietā – Undīne Ceplīte;
II vietā – Paula Konovālova;
III vietā – Viktorija Tiltiņa.

Biatlons vīru konkurencē:

I vietā – Ēriks Bukovskis;
II vietā – Māris Tīrmalis;
III vietā – Ivo Konovālovs.

Biatlons dāmu konkurencē:

I vietā – Līva Tīrmale;
II vietā – Līga Tīrmale;
III vietā – Iluta Kurzemniece.

SPRINTS zēnu konkurencē (vecuma grupā līdz 13 g):

I vietā – Klāvs Konovālovs;
II vietā – Tots Olte;
III vietā – Dins Ceplītis.

SPRINTS meiteņu konkurencē (vecuma grupā līdz 13 g):

I vietā – Undīne Ceplīte;
II vietā – Una Sipčenko;
III vietā – Emīlija Apsīte.

SPRINTS vīru konkurencē:

I vietā – Andris Vilcāns;
II vietā – Aldis Olte;
III vietā – Māris Tīrmalis.

SPRINTS dāmu konkurencē:

I vietā – Ieva Ceplīte;
II vietā – Līga Tīrmale;
III vietā – Līga Tīrmale.

Rezultāti ZEMLEDUS MAKŠĶERĒŠANĀ 2022. gada 6. martā Pulgošņa ezers

Vīru konkurencē:
I vietā – Edmunds Ošlapa;
II vietā – Sandis Gribruška;
III vietā – Dailis Auziņš.

Dāmu konkurencē:

I vietā – Liene Štrusele;
II vietā – Ilze Barūkle;
III vietā – Kristīne Vīvere.

Bērnu konkurencē:

I vietā – Tots Olte;
II vietā – Ritvars Ķipēns;
III vietā – Endija Anija Auziņa.

*Lielākā zivs – Kristīnei Vīverei (asaris 125 g)
Mazākā zivs – Raitim Baltrunam (1,4 g)*

Alda Jēkabsona foto

“JAUTRĀ PASTALIŅA” ĒRĢĻOS 2022

2022. gada 26. martā Madonas novada vidējās paaudzes tautas deju dejotāji pulcējās uz tradicionālo pasākumu Ērgļos “Jautrā pastaliņa 2022”.

Šogad Ērgļu saietā namā savu deļotprasmī rādīja deju kolektīvi no Ļaudonas kultūras nama vidējās paaudzes deju kolektīva “Grieze” (vad. Aija Kreile), tautas nama “Kalnagravas” vidējās paaudzes deju kolektīva “Kalnagravas” (vad. Jeļena Rudzīte), Sauleskalna tautas nama vidējās paaudzes deju kolektīva “Atāls” (vad. Judīte Ezerkalne), Lubānas kultūras nama TDA “Lubāna” (vad. Laila Ozoliņa), Dzelzavas kultūras nama vidējās paaudzes deju kolektīva “Pūces” (vad. Laila Ozoliņa), Ērgļu saietā nama vidējās paaudzes deju kolektīva “Rūdolfs” (vad. Antra Grinberga), kā arī Madonas pilsētas kultūras nama senioru deju kolektīva “Atvasara” (vad. Maija Rijniece) un Ērgļu saietā nama jauniešu deju kolektīva “Rūdis” (vad. Antra Grinberga).

Atklājot pasākumu, uzmundrinājumu un savu atzinību puda Madonas novada priekšdētāja vietnieks izglītības, kultūras un sociālajos jautājumos Zīgfrīds Gora.

Lai radītu draiskāku pasākuma norisi, koncerta laikā katram kolektīvam bija jāprezentē savs redzējums par tēmu “Putni pastalās!”.

Jaunrades deju “Šitā zēni dzīvodami” Aijas Kreiles horeogrāfijā deļoja deju kolektīvs “Grieze”, bet kolektīva “Kalnagravas” deļotāji rādīja deļu “Manā lopu laidarā” Jeļenas Rudzītes horeogrāfijā. Abas jaunrades deļu autores ieguva veicināšanas balvu par radošumu un īpašu devumu savam kolektīvam.

Koncerts bija aizraujošs. Un neviļus radās sajūta, ka šie divi piespiedu dīkstāves gadi gandrīz nav bijuši, jo deļotprieks uz skatuves, apgarotās deļotāju seļas, savstarpēļas deļas rakstura attiecības tika sniegtas pārpārēm.

Ērgļu saietā nama vidējās paaudzes deļu kolektīvs “Rūdolfs” un tā vadītāja Antra Grinberga.

Turot godā vecās tradīcijas, koncerta dalībnieku sniegtumu vērtēja arī skatītāji. Skatītāju balvu – pastalu pāri – saņēma deļu kolektīvs “Rūdis”, kas visus pārsteidza ar azartisku un sportisku deļu sniegtumu.

Koncertu vadīja Zīnīte un Putnu vērotājs – Ērgļu teātra aktieri Kaiva Bukovska un Mārtiņš Āzens. Paldies Antrai Grinbergai un Ērgļu vidusskolas skolotājai Indrai Ronei par atbalstu, veidojot ideļas atainojošo tekstus.

Pēc pateicību pasniegšanas kolektīviem un apdāvināšanas ar tradicionālajām tortēm sākās balle grupas “Brāļiņi” vadībā. Bet kolektīvu va-

dītājiem bija iespēja satikties un radoši apmainīties viedokļiem par situāciju kolektīvos, deļu izpildījuma īpatnībām un skatuves tērpu valkāšanas kultūru.

Paldies Madonas novada pašvaldībai par finansīālo atbalstu pasākuma organizēšanā! Paldies daudzajiem skatītājiem, kas neierasti lielā skaitā bija atnākuši vērot koncertu! Un neviens vien šī koncerta dalībnieks un skatītājs atkal un atkal pārliecinājās, ka DEJOT IR LAIME.

Lappusi sagatavoja Sandra Avotiņa, Ērgļu saietā nama vadītāja

Redakcijas sleja

Šis mēnesis mūs visus ir ierāvis tādā kā virpulī. Marta laika apstākļus varētu pielīdzināt šim mēnesim skolā. Tik pārsteidzošs un negaidītu notikumu pilns!

Skolas dzīve šomēnes ir patiešām aktīva. Paspējām labi atpūsties brīvdienā nedēļā. Visu martu 8. klases skolēni ir cītīgi strādājuši pie saviem biznesa plāniem. Arī 9. klases skolēni ir pastrādājuši, veidojot pētnieciskos darbus par pašu izvēlētajām tēmām. Visiem ir mazliet uztraukums, jo jau 4. aprīlī skolēniem būs jāizstāv savs darbs žūrijai.

Divpadsmitajiem marta mēnesis bija diezgan sašprings, jo viņi kārtēja pirmo centralizēto eksāmenu angļu valodā.

5. un 6. klases skolēni piedalījās biznesa pasaku konkursā. Šajā mēnesī 9. klases skolēnu grupa piedalījās konkursā "Fizmix". Komanda jau iekļuvusi pusfinālā! Turēsim īkšķus par tālākiem rezultātiem!

Ērgļu jaunsargu vienība arī nesēž uz vietas. Viņi spēkus ir pierādījuši 3. līmeņa nometnē. Šajā laikā neaizmirsim arī par Ukrainu. Mūsu skolai tika dota iespēja piedalīties maskēšanās tīkla siešanā, tādējādi palīdzot Ukrainai, jo kopā mēs to varam!

Sagaidījam aprīli ar ikgadējo "smieklu dienu". Pavadīsim aprīli tikpat darbīgi, cik martu! Veiksmīgu mēnesi jums visiem!

Samanta Ungure, 9. klases skolniece

Apsveicam

Ērgļu vidusskolas 9. klases skolnieci

ALĪNU MUŠU

ar iegūto **1.vietu**

Madonas novada un Varakļānu novada

latviešu valodas un literatūras valsts

48. olimpiādes 2. posmā!

Veiksmīgu startu 5. aprīlī valsts olimpiādes

3. posmā!

Eseju konkursa "Gustavs Zemgals un laikabiedri: vēsturiskais devums un vērtības nākotnei" noslēguma pasākums

Eseju konkurss, kura uzdevums bija likt jauniešiem pētīt un analizēt Latvijas Valsts otrā prezidenta Gustava Zemgala ieguldījumu vēsturē un perspektīvas nākotnē, tika izsludināts par godu G. Zemgala 150. jubilejas gadam. Konkursa patrons ir Gustava Zemgala ģimene, bet to organizēja Latvijas Universitātes fonds un Latvijas Nacionālais vēstures muzejs.

Savukārt konkursa nobeiguma pasākums norisinājās 28. februārī tiešsaistē ZOOM platformā. To ievadīja Dr. hist. Toms Ķikuts, kodolīgi pastāstot par G. Zemgala nozīmi Latvijas vēsturē. Pasākumā uzrunu teica Zemgala mazmazdēls Mārtiņš Andersons. Kā arī ar interesantākajiem un pieminēšanas vērtiem aspektiem un tēzēm no konkursa darbiem dalījās eseju vērtētāju komanda, kas ietvēra LU fonda vadītāju Lailu Kundziņu, LU Vēstures un filozofijas fakultātes profesoru Ēriku Jēkabsonu, Vēstures un sociālo zinību skolotāju biedrības pārstāvi Robertu Ķipuru.

Konkursa uzvarētāji un atzinības ieguvušie tika uzaicināti uz klātienē nobeiguma pasākumu, kas norisināsies maijā, un visi dalībnieki ieguva brīvbiļetes Latvijas Nacionāla vēstures muzeja apmeklējumam.

Katrīna Rešņa, konkursa dalībnice, 11. klases skolniece

Eksperimentējam!

2022. gada 1. februārī Ērgļu vidusskolas 9. klases komanda "Orka" startēja skolēnu erudīcijas konkursā "FIZMIX Eksperiments". Šī gada tēma – "nākotnes enerģija". Konkursa mērķis ir veicināt jauniešu interesi par eksaktajām zinātnēm, saistošā veidā parādīt, kā teorētiskās zināšanas izmantot praksē un ieinteresēt nākotnē izvēlēties inženier tehniskās profesijas, izglītot skolēnus par drošu un efektīvu elektroenerģijas lietošanu ikdienā, kā arī veidot izpratni par videi draudzīgas enerģijas ieguvu un izmantošanu.

Nosaukums "Orka" radās, apvienojot vienā vārdā divas nozīmes. Tulkojumā **no islandiešu valodas tas nozīmē "enerģija", bet orka ir arī zobenalvis**. Šīs abas nozīmes arī tiek attēlotas komandas unikālajā logo.

Komandas dalībnieki – Anda Andriksone, Samanta Ungure, Alīna Muša, Ingus Grigs, Ivars Matīss – skolotājas Annas Ielejas vadībā jau ir piedalījušies iesildīšanās uzdevumu izpildē, kā arī atlases kārtā. Iesildīšanās uzdevumi bija vienkāršāki – atbildes uz tiem lielākoties varēja atrast internetā. Savukārt atlases kārtas uzdevumi jau bija sarežģītāki. Četrus nedēļus laikā komanda meklēja, risināja, eksperimentēja. Izmantojām gan jau apgūtu vielu, gan tādu, kura nav pamatskolas kursā. Iemācījāmies arī daudz ko jaunu, piemēram, darboties

ar sensoriem, svērt ar sviras svāriem, noteikt figūras masas centru, darboties ar digitālā audio redaktora un ierakstīšanas lietojumprogrammu, izmantot laukumu aprēķināšanas programmu u.c. Bija arī komandas saliedēšanas uzdevumi, kuru laikā veidojām komandas saukli un izmēģinājām paši savus eksperimentus.

Konkursa laikā sekojām līdzi iegūto punktu skaitam, kā arī komandas vietai reģiona topā. Interesanti ir vērot arī citu reģionu komandu rezultātus, salīdzināt, kā viņiem veicies "āķīgākajos" uzdevumos. Atzīsimies, sanāca arī uzsist sev uz pleca par pareizu atbildi, kā arī noskumt par ielaisto neuzmanības kļūdu.

Pēc atlases kārtas esam ierindojušies 4. vietā Vidzemes reģionā no 33 komandām. Tas nozīmē, ka esam kvalificējušies pusfinālam, kas notika 1. aprīlī. Divu stundu laikā bija jāveic vēl mums nezināms eksperiments un jārisina uzdevumi. Uz finālu devās tikai viena komanda no katra reģiona un vēl viena komanda, kas ieguvusi visvairāk punktu.

Ceru, ka turētāt īkšķus par mums!

Alīna Muša, 9. klases skolniece

"Izzini sevi – saproti citus!"

Šis marta noslēgums ir bijis interesants un bagāts ar jaunām atziņām gan 7., gan 9. klasei. Mums visiem bija iespēja piedalīties izglītojošās nodarbībās "Izzini sevi – saproti citus!". Kopā nodarbības bija piecu stundu garumā, tās tika sadalītas divās dienās – otrdienā un piektdienā.

Otrdien mēs vairāk runājām par dažādām iekšējām sajūtām un emocijām, kā tās izprast un nebaidīties atklāt citiem. Uzzinājām, ka emocijas neiedala sliktajās un labajās, visas emocijas ir labas un svarīgas cilvēka iekšējai pašsajūtai. Spēlējām emociju atpazīšanas spēli un klausījāmies mierīgu, relaksējošu un arī baisu mūziku. Tas palīdzēja mums izprast, kādas emocijas raisās noteiktās dzīves situācijās. Padziļināti

runājām, kā risināt klases konfliktus, lai neviens nejūtas apcelts un sāpīnāts.

Piektdienas rītu iesākām ar spēli klases saliedēšanai, kas, manuprāt, izdevās teicami, jo visi sapratāmies bez strīdiem. Padziļināti runājām, kā risināt klases konfliktus, lai neviens nejūtas aizvainots. Nodarbībā mācīja arī to, kā mazināt bailes, stresu un trauksmi.

Pēc piecu stundu nodarbībām mēs katrs ieguvām diplomu par piedalīšanos, ieguvām daudz jaunas informācijas par emocijām, kā tās kontrolēt, lai labi justos. Šajās nodarbībās ļoti interesanti pavadījām laiku un saliedējām klasi.

Laura Lapiņa, 9. klases skolniece

Maskēšanās tīkla darināšana

Liela daļa no jums jau visticamāk zina to, ka Ukrainas atbalstam arī Ērgļu iedzīvotāji, Ērgļu vidusskolas skolēnu dome palīdzēja armijas maskēšanās tīkla siešanā.

Mēs visi Ērgļu vidusskolā – gan skolēni, gan skolotāji, gan daži bērnu vecāki – sākām tīklu siet jau 21. martā un beidzām nākamajā dienā. Sākumā likās, ka tas būs dažu stundu darbs, bet izvērsās divu dienu garumā. Sākumā auduma pirmajā dienā pietrūka, tāpēc bija ātrāk jābeidz, bet nākamajā dienā mēs ieguvām vēl papildu audumu un līdz galam pabeidzām tīklu. Abās dienās bija tīkla siešanā divas grupas – viena, kas griež audumu strēmelēs, un otra, kas turpināja siet tīklu. Otrajā dienā arī dažas klases sarunāja ar skolotājiem, lai stundu laikā varētu iet turpināt šo darbu, tādā veidā ātrāk pabeidzot šo uzdevumu. Ik pa laikam varēja dzirdēt gan jokus, gan smieklus, tā uzmundrinot cits citu un radot sirsniņu gaisotni tīkla siešanas laikā.

Beigu beigās, redzot tīklu pabeigtu, bija prieks par paveikto, kā arī par to, cik labs un skaists tīkls beigās iznāca. Ceram, ka mūsu sirsniņu jutīs arī Ukrainas aizstāvji.

Keita Daumane, 9. klases skolniece
Ilzes Feldbergas foto

“Domā! Zini! Dari!”

No 21. līdz 25. februārim skolā norisinājās konkursa “Domā! Zini! Dari!” 1. kārtā, kurā skolēniem bija jāpilda 15 dažādas grūtības pakāpes uzdevumi par tēmām matemātikā, fizikā, ķīmijā, bioloģijā un ģeogrāfijā. Šajā kārtā 5.-12. klases skolēni piedalījās individuāli, aizpildot uzdevumu anketu tiešsaistē. Bija iespējams pārbaudīt gan savas zināšanas, gan arī, ja paspēja, sameklēt nepieciešamo informāciju internetā. Tāpēc šīs kārtas rezultāti atspoguļo gan skolēnu zināšanas, gan prasmi atrast informāciju ierobežotā laikā.

Tā kā februārī skolā bērni slimoja, tad konkursā nepiedalījās visi 5.-12. klases skolēni. Aprīlī tiks organizēta 2. kārtā, kurā arī šie skolēni varēs parādīt savas zināšanas matemātikā un dabaszinību priekšmetos.

Uz tikšanos 2. kārtā!

1. kārtas labākie rezultāti

5. klasē no 19 punktiem:

Una Sipčenko – 10,5 punkti;
Klāvs Konovalovs – 10,5 punkti;
Agris Stankevičs – 9 punkti.

6. klasē no 19 punktiem:

Dāvis Millers – 8 punkti;
Samanta Liepiņa – 7,5 punkti;
Tots Olte – 7 punkti.

7. klasē no 20 punktiem:

Patrīcija Dreiblate – 8,5 punkti;
Linards Filipenkovs – 8 punkti;
Jorens Vezetiu – 7 punkti.

8. klasē no 20 punktiem:

Daniels Suncelis – 12,5 punkti;
Gustavs Dūdums – 12 punkti;
Linards Leimanis – 12 punkti;
Eduards Bukovskis – 11,5 punkti.

9. klasē no 20 punktiem:

Ivars Matfiss – 10,5 punkti;
Anda Andriksone – 10 punkti;
Kristīne Anna Prauliņa – 8 punkti.

10. klasē no 20 punktiem:

Jurģis Zommers – 12 punkti;
Estere Patrīcija Caune – 7,5 punkti;
Elizabete Leice – 7 punkti.

11. klasē no 20 punktiem:

Alise Olte – 9,5 punkti;
Asne Stankeviča – 9 punkti;
Kristiāna Renckulberga – 8 punkti;
Toms Vilmītis – 8 punkti.

12. klasē no 20 punktiem:

Lauma Zača – 12 punkti;
Santa Tipaine – 9 punkti.

Rezultātus apkopojā **Anīta Muša**, matemātikas un datorikas skolotāja

25. marta piemiņas brīdis

Latvijā piektdien, 25. martā, pieminēja vienu no drūmākajiem notikumiem valsts vēsturē – 1949. gada komunistiskā genocīda upurus. Šajā gadā notika nevaingīgu cilvēku deportācija uz Krievijas ziemeļiem.

Arī mēs Ērgļos atzīmējam šo dienu. Ērgļu vidusskolas 9. klases jaunsargi un mūzikas skolas pūtēju orķestris piedalījās piemiņas brīdī. Klātesošos uzrunāja Ērgļu apvienības pārvaldes vadītāja Elita Ūdre. Piemiņas brīdis vecākajai un jaunākajai paaudzei lika atcerēties tā laika notikumus, un tas aizkustināja viņus. Piemiņas brīža noslēgumā nolikām pie pieminētā ziedus un aizdedzām sveces.

Anda Andriksone,
9. klases skolniece

9. klases jaunsargi,
Ilzes Feldbergas foto

Jaunsargu 3. līmeņa nometne Madonā

13. martā mēs, Ērgļu vienības jaunsargi, devāmies uz trešā līmeņa nometni Madonā uz četrām dienām.

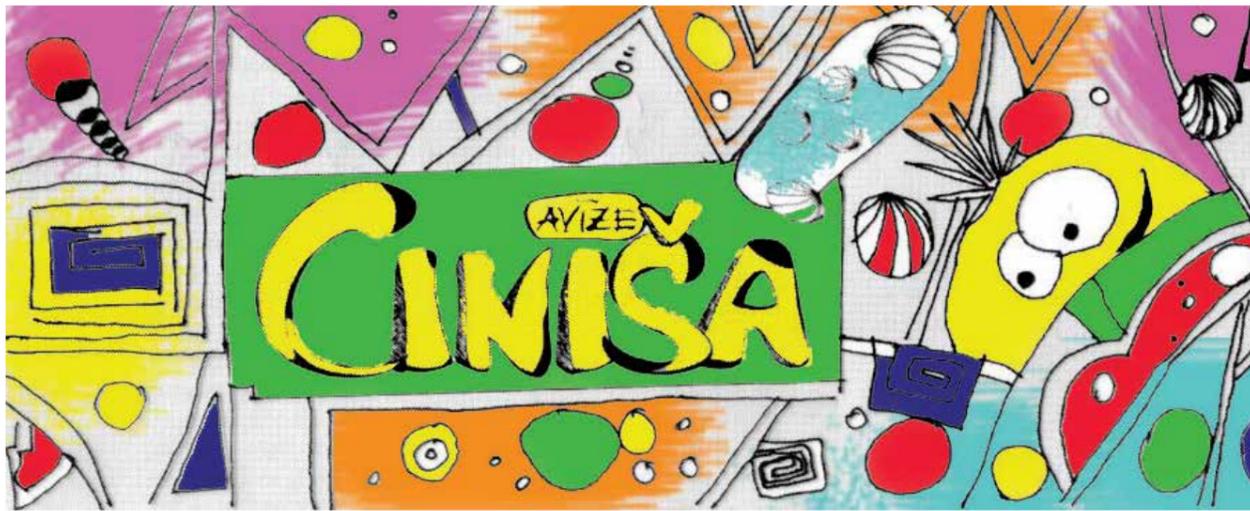
Pirmajā dienā mūs sadalīja nodaļās. Pēc tam katra nodaļa iepazīs cita ar citu. Sākumā bijām nedaudz kautrīgi, bet ar laiku visi sāka jau runāt. Katru dienu mums bija jāceļas plkst. 6.00. Diena bija gara, tāpēc bija kārtīgi jāizguļas. Un pēc tam pārējās aktivitātes noritēja pēc dienas plāna. Šo dienu laikā nodarbojāmies ar orientēšanos, lauku kaujas iemaņām (LKI), šaušanu, nodaļu saliedēšanu un vēl daudzām citām interesantām aktivitātēm. Pienāca diena, kad visiem vajadzēja doties mājās. Tikai tad sapratām, cik ļoti interesants laiks bija pavadīts un cik daudz iemācījāmies.

Nometnes laikā iepazīnām patiešām jaukus cilvēkus. Pieredze noteikti nāca par labu. Ar prieku brauksim arī nākamreiz.

Samanta Dardete,
7. klases skolniece
Samanta Ungure,
9. klases skolniece

Foto no autores personīgā arhīva

Skolas literārā avīze

2022. gada aprīlis

Jau vairākus gadus Ērgļu vidusskolas skolēni veiksmīgi piedalās dažādu institūciju organizētajos vēstures konkursos.

Šogad 11. klases skolniece Katrīna Rešņa izteica savas pārdomas par 2. Valsts prezidentu Gustavu Zemgali. Viņas darbs ieguva atzinību.

“Gustavs Zemgals un laikabiedri: vēsturiskais devums un vērtības nākotnei”

Gustavs Zemgals ir iegājis vēsturē kā viens no starptautiskā perioda Latvijas valsts labklājības un politikas veidotājiem. Kā politiķis Zemgals pildījis savus pienākumus, Latviju pārstāvēdams starptautiski un ieviešot demokrātiskās vērtības sabiedrībā. Tomēr, kā izpaužas Latvijas Valsts prezidenta ieguldījums Latvijas patībai un kāda nozīme tajā bija viņa laikabiedriem? Kādi veikumi patstāvīgi turpināsies nākotnē?

Gustavs Zemgals tiek raksturots kā darbīgs, tiešs un atklāts, vispusīgi apdāvināts, ārišķības un galējības noliedzošs. (..)

Savā 67 gadu ilgajā dzīves laikā G. Zemgals ir darbojies dažādās jomas un profesijās, viņš bija laikrakstu redaktors un izdevējs, dienēja karadienestā, bija jurists un vēsturē iegājis ar prezidentūru, kas ilga no 1927. līdz 1930. gadam, strādājis arī par apsardzības (1921. – 1923.) un finanšu (1931. – 1932.) ministru. Lai gan G. Zemgals prezidenta amatu pieņēma negribīgi, protestējot, ka “nezinot diplomātisko etiķeti un nevarēšot reprezentēt valsti ārvalstu pārstāvju priekšā, jo neprotot ne franciski, ne angļiski”, tomēr darbojās gluži vai kā diplomāts, spējot līdzsvarot dažādās partiju un sabiedrības intereses. (..)

Tomēr, manuprāt, lai varētu kārtīgi spriest par Zemgala padarīto un iedzīvinātajām vērtībām, ir jāapskata Latvijas Republikas Satversmē noteiktās pilnvaras un ierobežojumi attiecībā uz prezidenta un Saeimas darbību.

Kaut arī Satversmē ir noteikts, ka “Valsts Prezidentam ir likuma ierosināšanas tiesības”, taču G. Zemgals gandrīz nemaz neiejaucās likumdevēja procesā un tikai vienu likumprojektu viņš nosūtīja atpakaļ atkārtotai izskatīšanai un tikai tāpēc, ka tajā saskatīja juridiskas nepilnības. Savukārt G. Zemgals plaši izmantoja savas prezidenta tiesības “apzēlot noziedzniekus, par kuriem tiesas spriedums stājies likumīgā spēkā”, tādā veidā apzēlojot 648 personas (..) Šāda pilnvaru izmantošana rada iespaidu par G. Zemgala vērtībām – cilvēcību un humānismu. Šo vērtību izpausmi arī papildina fakts, ka jau 20. gs. sākumā viņš kā advokāts mēdza tiesā cīnīties pat par velti, ja klients nebija pietiekami nodrošināts, lai norēķinātos par savu tiesību aizstāvēšanu. Acīmredzami, G. Zemgals pat vēl pirms republikāniskās Latvijas dibināšanas augstu vērtēja arī taisnīgumu un vienlīdzību, kas ir nozīmīgi demokrātijas principi. (..)

Gustavs Zemgals prezidenta amatā pieredzēja 1928. gada smago saimniecisko situāciju pēc neražas un plūdiem Latvijā. Saistībā ar 1928. gada neražu Pēteris Juraševska Ministru kabinets atbalstīja no plūdiem cietušos, ļaujot lauksaimniekiem pagarināt sēklas fonda parādu atmaksu. Savukārt laikraksts „Latvijas Kareivis” cildināja Valsts Prezidentu: „G. Zemgals pierādījis ļoti dzīvu interesi un līdzdarību plūdos cietušo vajadzību apmierināšanai (..).”

Nozīmīgu ieguldījumu Latvijas vēsturē G. Zemgals ir devis arī starptautiskās reprezentācijas ziņā, dodoties vizītē pie Zviedrijas karaļa Gustava V un vēlāk uzņemot Zviedrijas monarhu. Un to var uzskatīt kā pirmo ievērojamo starptautisko vizīti Latvijā. Kaut gan politikā šai vizītei nebija izteikti praktiskas nozīmes, tomēr tā uzsvēra valstu simbolisko saistību un sabiedrības apziņā iegāja kā Zviedrijas karaļa apliecinājums bilaterālai valstu draudzībai. Savā veidā šī vizīte arī spēcīnāja Latvijas sabiedrības pašpārliecinātību.

Savā prezidentūras laikā G. Zemgals uzskatīja, ka viens no būtiskākajiem uzdevumiem ir veicināt dažādo un atšķirīgo interešu vadīto partiju sadarbību. Gluži vai atbilstošā saistībā pirmā prezidenta atraitne Justīne Čakste, apsveicot Zemgali 1927. gadā ar ievēlšanu par prezidentu, bija novēlējusi “vienot tautas darbiniekus Latvijai par svētību”. Attiecīgi arī G. Zemgala nominētais ministru prezidents Hugo Celmiņš tiecās uz partiju savstarpēju sadarbību un interešu pārstāvēniecību, vadot ministru kabinetu, kas atbildēja par plašu politisko iedaļjumu un iekļāva zemnieku bloku, labā spārna partiju, Latgales un minoritāšu (vācbaltiešu) pārstāvjus. Taču grūtības radīja Latvijas lauksaimniecības krīze, tai sekojošā pasaules ekonomiskā krīze. (..)

Velkot paralēles ar mūsdienām, aizvien Latvijā ir aktuāls ne vien jautājums par politisko saliedētību, bet arī par pilsonisko solidaritāti, piemēram, dažos gadījumos par latviešu un krievu sašķeltību. Arī pašreizējā valdība ir spiesta risināt krīzes radītās problēmas gan enerģētiskā, gan pandēmijas radītās ekonomiskās sekas.

Pēc savas prezidentūras termiņa beigām G. Zemgals konsekventi atteicās no kandidēšanas 2. termiņam. Taču viņš turpināja savu politisko karjeru un 1933. gadā tika ievēlēts par Baltijas ūnijas prezidentu. Baltijas ūnijas svinīgajā atklāšanas sapulcē G. Zemgals deklarēja: “Uz taisnības, godīguma un brīva gara pamatiem veidotas cilvēku un tautu attiecības rada viņu starpā vajadzīgo uzticību un harmoniju, kas dod mieru, labklājību un veicina patiesu dzīves progresu.” Šī paziņojuma būtība ir ļoti nozīmīga, jo tajā tiek norādīts uz vienu no šobrīd galvenajiem valsts tiesību punktiem – valsts līdztiesība. Konkrēti formulēts tas, piemēram, tika ANO Statūtos, kas tika parakstīti 11 gadus pēc Zemgala deklarācijas. (..)

Manā skatījumā visnozīmīgākais devums, ko Gustavs Zemgals veica un kas atspoguļojas mūsdienās un turpina attīstīties, ir vienlīdzības, labklājības un brīvības izpratne. Būtībā var teikt, ka G. Zemgala centieni bija vērsti uz demokrātijas būtības nostiprināšanu gan valsts iekārtas, gan sabiedrības izpratnē, kas patiesībā ir ļoti svarīgi demokrātiskai valstij, jo, piemēram, kā apgalvots darbā “Cik demokrātiska ir Latvija” – “demokrātijai nav dzīvotspējīga bez demokrātiem”. Pieminēšanas vērts arī ir fakts, kad Latvijas Zemnieku savienība Saeimai iesniedza projektu par grozījumiem Latvijas Republikas Satversmē, kas iekļāva arī punktu par Valsts Prezidenta ievēlēšanu, G. Zemgals pievienojās nostājai, ka Prezidentu jāievēl tautai. No tā var noprast, ka G. Zemgals vēlējās redzēt, ka tauta tieši pārvaldītu katru valsts pārvaldes sastāvdaļu. Otrais Valsts Prezidents attiecīgi ir rakstījis: “Nepieciešams [..] panākt, lai veselīgā tautas vairākuma griba būtu it visos jautājumos un arvien noteicošā”.

Gustavs Zemgals savā darbības laikā kā Valsts prezidents un vēlāk arī Baltijas ūnijas prezidents kopīgi ar laikabiedriem no Saeimas un viņa izvēlētajiem nominētajiem ministru prezidentiem ir aizstāvējis un izplatījis demokrātiskās vērtības – taisnīgumu, vienlīdzību, atbalstot visas sabiedrības daļas (..) Turklāt prezidenta vērtības un ieguldījums ir bijis tik tālredzīgs, ka tas ir vijies cauri paaudzēm un dažādiem laikiem un ka ir spējis pats par sevi pastāvēt.

Katrīna Rešņa, 11. klases skolniece

9. klases skolēni pēc Andreja Pumpura eposa “Lāčplēsis” izlasīšanas, viņa tēlu, domu, ideju, simbolu ceļu izpēti dažādos Latvijas vēstures posmos pārdomāja, kādi ir

“Lāčplēša darbi mūsdienās”

Mūsdienās Lāčplēsis nav viena persona. Tie ir cilvēki, kuri dara labu. Cilvēki, kuriem rūp citi. (..) Lāčplēsis mūsdienās ir armija, kura ir gatava uz visu, lai aizstāvētu valsti. (..) tas varētu būt vienkārši laipns cilvēks, kurš izrāda prieku un labsirdību. Tie varētu būt mūsu vecāki, kuri savam bērnam grib tikai visu to labāko.

Samanta Ungure

Ja Lāčplēsis dzīvotu mūsdienās, viņš varētu būt tikpat spēcīgs jauns cilvēks kā bija 19. gadsimtā. Viņš varētu vadīt valsti. (..) Ja būtu jautājums, kuru tu vēlētos kā valsts valdnieku jeb kā Lāčplēsi? Tas noteikti būtu kāds politikā esošs cilvēks, bet tāds, kas spēj valsti vadīt augstā līmenī un aizstāvēt, ja tai draudētu karš vai kāda nāvējoša slimība. (..) Viņš varētu līdzināties Ukrainas prezidentam, kurš ir parādījis patriotismu un mīlestību pret savu zemi.

Anda Andriksone

Lāčplēsi visi pazīst kā varoni, kas cīnījās par savu valsti, par savu tautu. Tā kā jebkurš darbs, jebkura cilvēka rīcība, palīdzot otram, cīnoties par to, kas mums liekas taisnība, apstāšanās savā ikdienas rutīnā, lai palīdzētu kādam, manuprāt, ir Lāčplēša darbs. (..) Lāčplēša darbi mūsdienās ir redzami visur, tie nav atkarīgi no mūsu fiziskā spēka, bet gan no tā, ko ar savām domām varam sasniegt.

Keita Una Daumane

Es domāju, ka mūsdienās ir daudz cilvēku, kurus var saukt par Lāčplēsi. Piemēram, Ukrainas prezidents, kurš kara laikā aizstāvē savu zemi, un arī visi karavīri, kuri aizstāvē savu valsti. Bet ne tikai Ukrainas karavīri, bet arī visi pārējie, kuri ir gatavi aizstāvēt savu valsti. Es domāju, ka visus ārstus, policistus un ugunsdzēsējus var saukt par Lāčplēšiem, jo viņi glābj cilvēkus katru dienu. Un arī zinātniekus var saukt par Lāčplēšiem, jo viņi gatavo zāles pret dažādām bīstamām slimībām, kuras nogalina ļoti daudzus cilvēkus.

Markuss Renckulbergs

Runas brīvība. Ar to mēs varam ieviest pārmaiņas un padarīt pasauli labāku. Manuprāt, Latvijas mūsdienās Lāčplēši ir jaunieši, kuriem nav vienalga. Tie, kuri rīkojas, lai uzlabotu dzīvi sev apkārt, proti, jaunieši, kuri nebaudās izteikt savas domas. Tie, kuri iet pasaulē, piedalās protestos.

Mūsu nākotne ir atkarīga no jaunajām paaudzēm. Ir svarīgi būt drosmīgam, būt pašpārliecinātam.

Aļina Muša

Pēc manām domām, Lāčplēsis varētu panākt, lai cilvēkus nešķirotu pēc viņu dzīves veida, dzīves stila. Katrs cilvēks ir atšķirīgs, katram ir sava izvēle, kā dzīvot nākotnē. Lāčplēsis varētu izbeigt ļaunu šķirošanu pēc tautības un ādas krāsas.

Agnija Trimpele

Ja runājam par Lāčplēsi, viņš tiek attēlots kā spēcīgs puisis, bet, pēc manām domām, par Lāčplēsi varētu uzskatīt arī cilvēkus, kuri atrisina svarīgas problēmas ar saviem vārdiem, nevis tikai ar spēku. Un par Lāčplēsi varētu uzskatīt arī sievietes, kuras ir spēcīgas, bieži vien spēcīgākas nekā vīrieši.

Vārdu spēks jau gadsimtiem ir vai nu ticis celts godā vai noniecināts, un tikai vīriešu vārdi un darbi ir likti godā, pat ja sieviete izdarījusi to labāk.

Kristīne Anna Prauliņa

Šogad 5., 6. klases audzēkņi, sociālo zinību, latviešu valodas un literatūras, vizuālās mākslas, informātikas skolotāju rosināti, iesaistījās JA Latvia konkursā „Biznesa pasaka”. Konkursa mērķis ir rosināt skolēnus apzināties sevi gan kā patērētāju, gan kā nākamo uzņēmēju, lai apgūtās ekonomiskās likumsakarības spētu pielietot dažādās dzīves situācijās un iekļaut tās pasakas sižetā ar laimīgām beigām.

Pūķu zobārsts

Autora zīmējums

Reiz dzīvoja ļoti jauns puisis vārdā Jānis. Viņam bija ļoti maz naudas. Vienīgais veids, kā viņš varētu dabūt naudu, ir ceļot uz tālu ciemu, kur varētu pārdot ogles. Bet viņš nevarētu uztaisīt biznesu no tā. Jānis dzirdēja, ka kaut kur iekliedzās kāds pūķis: “Man sāp zobs!” Puisis izdomāja, ka varētu izveidot biznesu, jo pūķu zobu labošana ir ļoti dārga. Viņš sāka domāt...

Jānis no bankas aizņēmas naudu sava biznesa uzsākšanai un ķērās pie darba. Vispirms viņš atrada vietu, kur projektēto ēku būvēt. Atrada kalnu un teica: “Te var pielidot pūķi.” Viņš uz kalna uzcēla ļoti skaistu būvi – zobārstniecības iestādi.

Pirmie klienti atnāca ūdens un tvaika pūķi. Nebija tik traki!

Tad atnāca lielais, bet bailīgais uguns pūķis, kuram bija bailes no zobārsta. Viņš bailīgi iesēdās pūķu krēslā un atvēra muti. Zobārsts iekērās zobā un vilka to ārā. Uguns pūķis izspļāva uguni, ne jau zobu, un aizdedzināja kabinetu. Jānim likās, ka viņa bizness tiks izjaukts, bet tā nenotika, jo ūdens un tvaika pūķi palīdzēja nodzēst uguni.

Pēc notikušā negadījuma Jānis saprata, ka jābūt uzmanīgam ar uguni, jo var pazaudēt iespēju turpināt biznesu nākotnē. Viņš pieņēma darbā vienu ūdens un vienu tvaika pūķi, tādēļ ka tie ir viņa labie pūķu draugi, jo izglāba biznesu.

Olivers Tots Olte, 6. klases skolnieks

Vardīte Vallija

Autores zīmējums

Kādā ēnainā meža nomalē dzīvoja varde vārdā Vallija. Viņa strādāja par apkopēju mazā, ne visai omulīgā kafējnīcā. Apmeklētāji pieprasīja tumšu pupiņu zupu melnā, melnā bļodiņā. Vardīte slikti jutās šajā kafējnīcā, jo trauku kaudzes vienmēr krājās. Un, lai cik cītīgi viņa mazgātu grīdas, galdus, tie vienmēr bija nespodri. Turklāt vardītei par sūro darbu maz maksāja.

Vardei Vallijai īsti nebija neviena kolēģa, ar kuru varētu parunāt vai kopīgi ieturēt maltīti. Nomāktā vardīte, beidzot savus ikdienas pienākumus darbā, gāja uz tuvāko pārtikas veikalu iepirkties. Viņa piegāja pie kases, lai samaksātu par pirkumiem. Bet, kad atvēra savu sarkano maku, tas bija tukšs! Vardīte nebija pamanījusi, ka pārtikai atvēlētā naudiņa jau sen iztērēta. Diemžēl šoreiz vardīte nevarēja nopirkt sev kaut ko ēdamu vakariņām.

Kāda jauka zaķenīte, to redzot, nopirka vardītei gardu pārtiku. Zaķenīte teica: “Ja tev vajadzīga kāda palīdzība, droši saki man!”

“Liels paldies!” priecīgi teica Vallija.

Vallija jaukā noskaņojumā aizgāja mājās un pagatavoja sev kārdinoši smaržīgu maltīti. Vardītei Vallijai ļoti patika gatavot ēst. Kopš bērnības viņa sapņoja, ka kādreiz viņa strādātu par galvenā pavāra palīdzi tāpat kā viņas vecmāmiņa.

Nākamajā dienā Vallija gāja uz darbu kafējnīcā, kur viņa atkal satika izpalīdzīgo zaķenīti.

“Labrīt, vardīt!” sveicināja zaķene.

“Labrīt, labrīt, zaķenīt!” laipni iesaucās nedaudz samulsusi vardīte.

Zaķenīte piedāvāja: “Vallij, kā būtu, ja tu nāktu strādāt pie manis par pavāri manā lielajā restorānā? Man pašlaik nav daudz klientu, jo nav īsti kas gatavo ēdienu.”

“Es būtu sajūsmā!” skaļi iesaucās Vallija.

Sākumā vardītei vēl nemaksāja tik daudz kā iepriekšējā darbavietā. Bet ar laiku pie zaķenītes nāca arvien vairāk un vairāk klientu, jo slava par gardajām maltītēm zaķenītes kafējnīcā izplatījās varen ātri. Visbeidzot zaķenīte iecēla vardīti Valliju par galveno šefpavāri, jo viņa ļoti novērtēja vardītes rūpību, centību un aizrautību, gatavojot un izgudrojot jaunas receptes. Vardīte bija ļoti priecīga, jo tagad atalgojums palielinājās. Un viņa varēja atļauties vairāk nekā tikai pārtiku.

Tagad Vallija strādā pie zaķenītes darba dienās, bet brīvdienās viņai ir pašai sava kafējnīca – “Vallijas dīka delikateses”, kuru cenšas apmeklēt ikkatrs gardēdis. Vardītei ir savi izdomāti un gatavoti brīvdienu un svētku ēdieni, piemēram, alģu Cēzara salāti, Krāšņā ūdensrožu zupa. Tie ir tik ļoti pieprasīti! Vallija ir laimīga, darot darbu, kas viņai no sirds patīk, un saņemot par to ne tikai bagātību atalgojumu, bet arī slavu un atzinību.

Vardītei Vallijai nav jābaidās, ka paliks neēdusi, jo gan pie zaķenītes, gan savā kafējnīcā viņai ēdiens ir par brīvu. Tagad viņa ar zaķenīti vada kopīgu biznesu. Viņa var nopirkt sev arī skaistas drēbes, mājai vai kafējnīcai jaunas mēbeles un citas lietas, kas patīk. Tagad viņa zina: “Seko saviem sapņiem un veiksmē pati sekos tev!”

Paula Spaile, 5. klases skolniece

Pasaka par dzīvnieku veikalu

Reiz senenos laikos dzīvoja vilks un viņa ģimene. Ģimene nebija bagāta, dažreiz naudas pat ēdienam nepietika. Vilki domāja veidot biznesu. Bet no kā? Domāja un izdomāja – taisījis veikalu.

Vilks pasauca palīgā savus draugus – citus dzīvniekus un putnus. Viņi sāka būvēt. Vairākas nedēļas pagāja, un veikals “Draudziņš” bija gatavs. Vēl vajadzēja vienu lietu – sagādāt produktus. Tāpēc dzīvnieki, vilka ģimenes draugi, pārskatīja savus uzkrājumus un par šo naudu sapirka produktus. Tā vilku draugi savus uzkrājumus ieguldīja biznesā. Cenas sarakstīja vilku, pūču un citu putnu mamma.

Drīz veikals bija iekārtots un to varēja vērt vaļā. Vajadzēja tikai izlikt plakātus, lai arī citi meža iemītnieki zina par veikalu. To izdarīja pūces. Biznesā iesaistītie veikala atvēršanas dienas rītā atnāca uz darbu. Un viss noritēja, kā plānots. Pircēju saradās ļoti daudz, un darbi ritēja perfekti. Peļņa bija liela. Daļu uzņēmuma peļņas ieguldīja vides labiekārtošanā.

Visiem zvēriem tagad ir jaunas mājas, un visi ir draugi.

Šī pasaka māca, ka draudzība ir vislabākā un draugi vienmēr cits citam palīdz.

Kārlis Dūdums, 6. klases skolnieks

Autora zīmējums

Novadpētniecības darbs „Braku” muzejā (11. turpinājums)

Mājas „Tērmūtnes”, priekšplānā Jēkabs Elsters, 1930. gadi.

Foto no Vīgantu ģimenes personīgā arhīva

Saimniecības „Tauri” lopu novietne un graudu kalte, 2020. gads.

Z. Saulītes foto

„Tērmūtnes” un saimniecība „Tauri”

Saimniecības „Tauri” brāļu Gunāra un Artūra Vīgantu saknes (no mātes puses) saistītas ar Elsteru dzimtu, kas nāk no Ērgļu pagasta „Lauskiem”, kuros 19. gadsimta otrajā pusē saimniekoja Jēkabs Elsters, uzaudzinot divas meitas un piecus dēlus. 1930. gados pēc saimnieka nāves zeme tika sadalīta sešās daļās. Vienam no jaunākajiem dēliem – Jēkabam Elsteram – tika „Tērmūtnes”. Viņš jau bija precējies ar Valentīnu Kalepsi. Izraudzītajā mājas vietā auga mežs. Vispirms vieta tika atbrīvota no kokiem, un 1930. gadu otrā pusē uzceltas mājas, kuras nosauca par „Tērmūtnēm”, jo šajā vietā auga daudz pilādžu jeb sērmūkšļu. Elsteru ģimenes prieks bija trīs meitas – Skaidrīte, Maiga un Gaida. Traģisks izvērtās Jēkaba liktenis – viņu 1940. gadā sabrauca vilciens, jaunākajai meitiņai Gaidai toreiz vēl nebija pat gada. Māte Valentīna uzaudzināja meitas viena, visas tika agri radinātas pie lauku darbiem, pie zemnieka dzīves sūruma.

„Tērmūtnēs” turpināja saimniekot vecākā meita Skaidrīte, 1956. gadā apprecoties ar Arnoldu Pilsētnieku – čaklu vīru no Vējavas. Ģimenē uzauga seši bērni – Kārlis, Jānis, Ilzīte, dvīņi Māra un Modris, Arnolds, kā arī audzumeita Daina. Skaidrīte jau no 15 gadu vecuma sāka strādāt – vispirms kopa kolhoza teļus „Tērmūtnēs”, vēlāk padomju saimniecības „Ērgļi” govīs „Veģeru” fermā, kas uzcelta 1965. gadā. Vīrs Arnolds Pilsētnieks bija prasmīgs lauku darbu traktorists, ieguvis darba pirmrindnieka nosaukumu. Kā Breša zemnieks 1989. gadā izveidoja z/s „Veģeri” ar 30 ha zemes, kā arī savā īpašumā ieguva p/s „Ērgļi” fermu „Veģeri” un lauksaimniecības tehniku. Saimniecībā turēja apmēram 30 slaucamas govīs, labi palīgi bija dēli. Kad 1998. gadā Arnolds Pilsētnieks no dzīves aizgāja, ferma vēl kādus divus gadus pastāvēja, līdz pārtrauca savu darbību. Ilgu laiku te nekas nenotika.

Ap 2010. gadu dzimtajā pusē atgriezās Arnolda Pilsētnieka meitas Ilzītes dēli – Gunārs un Artūrs Vīganti, lai pārņemtu vectēva iesāktu. Gunāram Vīgantam 2007. gadā jau bija izveidots SIA „3Dpro”, kas bija saistīts ar celtniecību. Sākumā tika atjaunota ferma, un 2011. gadā iepirkta pirmās 20 Šarolē šķirnes telītes, ar katru gadu ganāmpulku palielinot. Veiksmīga ir abu brāļu sadarbība – Gunāram pieder SIA „3Dpro”, Artūram – SIA „Tauri”. Ar ES fondu atbalstu ir īstenoti projekti, iegādāta lopbarības sagatavošanas tehnika. Saimniecība strādā ar bioloģiskām metodēm, darbojas Bioloģiskās lauksaimniecības asociācijā, ir Latvijas šķirnes dzīvnieku audzētāju savienībā.

Šobrīd tiek apsaimniekoti aptuveni 1300 ha, no kuriem puse ir atvēlēta lopkopībai, puse – augkopībai. Apmēram 20 procenti zemes ir īpašumā, pārējā – iznomāta. Tiek audzēti 400 Šarolē

šķirnes visu vecumu liellopi – dzīvnieki vairoti, nobaroti un produkcija realizēta tirdzniecībā. Laukos tiek sētas auzas, mieži, kvieši, griķi, zirņi un āboliņš. Ir sava graudu kalte.

2016. gadā tika atvērts gaļas sadales ceļš un internetveikals „Negantigardi.lv”, kurā klientiem tiek piedāvāta kvalitatīva bioloģiski audzēta liellopu gaļa no pašu saimniecības, kā arī citu vietējo ražotāju radīti labumi. Ceļā gaļa tiek sadalīta, likta vakuumā, tad realizēta svaiga, saldēta vai gatavoti izstrādājumi – kupāti, burgeri.

Saimniecība katru gadu aug un attīstās, un brāļi Gunārs un Artūrs Vīganti ir pilni enerģijas un apņēmības un neaizmirst arī par savām saknēm – „Tērmūtnēm”, kurās pamazām tiek veikts remonts, saglabājot senatnes elpu un senču garu. Nākotnē tiks domāts arī par tūristu piesaisti un speciālu uzņemšanas un atpūtas vietu.

„Trijupeš”

Dodoties uz Katrīnas pusi, mežu ielokos ieskaucas, atrodas „Trijupeš” – vieta, kur satek trīs upītes: Alainīte, Ogre un Meltne. Mājas celtas 1930. gados, saimnieks – Kārlis Plaudis. Zeme nav bijusi auglīga, bet izdevīgs izrādījies stāvkrasts. Latvijas laikā no tā pavasaros uz Ērgļiem ir pludināti koki, kuri pirms tam savesti no plašākas apkaimes.

Pēc Otrā pasaules kara lielajos mežu masīvos ap „Trijupeš” bija izveidotas Nacionālo partizānu slēpšanās vietas. Plaužu radniecē Malda atminas, ka kādu vakaru, uz lieveņa stāvot, saimnieki Alainītes malas biezo eglu tumsā ievērojuši gailējam sarkanās oglītes. Sapratuši, ka mājas kāds novēro, jo partizānu teritorijas atradušās vairāk otrpus Ogres upei. Kā par nelaimi, tajā vakarā arī mežabrāļiem savos slēpņos nav bijis miera. Lai arī bija norunāts nekādā gadījumā mājās nenākt, taču viņiem ar zināmajās vietās atstātajiem pārtikas sainīšiem ir bijis par maz un savajadzēties vēl.

Meža viesus uzskatot, saimniecei ātri bijis skaidrs darāmais. Atvērusi logu, tā uz karstām pēdām likusi viņiem bēgt stāvajā pakrastē un pati ķērusies pie lupatas. Tiklīdz pēdas bija nokoptas,

Saimniecības liellopi, 2020. gads.

Z. Saulītes foto

pie durvīm atskanējuši čekistu klauvējieni... Tāda nemierīga un arī bīstama ir bijusi pēckara dzīve „Trijupeš”, kurās kādu laiku turpināja dzīvot Plauži, taču vēlāk mājas palika tukšas un tikušas nopostītas.

2003. gadā īpašumu iegādājās Māris Olte, pamazām šo vietu iekopjot. Uzcelts šķūnis, vasaras māja, lapene, sakārtota apkārtnē, tiek pļautas pļavas un kopti meži. Septiņus gadus vasarās „Trijupeš” ir norisinājies bērnu nometne „Izdzīvošana kopā ar Olti”, kurā 10–16 gadus veci jaunieši mācās vēsturi, izzina mežu un izdzīvošanu tajā, iet pārgājienos, tiek ar zinātniekiem un muzicē pie uguns kuriem. Tā mūsdienās senajai vietai ir iespēja dzīvot cilvēku prātos un sirdīs. No „Trijupeš” dažkārt ir izdevies sagaudot arī vilkus.

Laivotājiem „Trijupeš” ir apzīmētas kā ūdens tūristu apmešanās vieta. Ir daudz paveikts, lai ūpi sakoptu. 2018. gadā, īstenojot Zivju fonda projektu, no upes tika iztīrīti astoņi koku sagāzumi – lielākajā no tiem bija sakrājies ap 60 kubikmetru koku. Tāpat upes labākai veselībai un zivju populācijai tika sakoptas četras straujteču vietas.

Tā kā „Trijupeš” atrodas savrup no citām mājām un apkārtnes plešas meži, tās joprojām saglabā savu noslēpumainību un neatkārtojamu dabas skaistumu.

Materiālu apkopēja Zinta Saulīte,
„Braku” muzeja vadītāja

Mājas „Trijupeš”, 1950./1960. gadi.

Foto no Māra Oltes personīgā arhīva

Atpūtas vieta „Trijupeš”, 2020. gads.

Z. Saulītes foto

Pieteikšanās platību maksājumiem 2022. gadā

Pieteikšanās platību maksājumiem 2022. gadā sāksies no 12. aprīļa, kā arī iesniegumu pieņemšana marķētās dīzeļdegvielas iegādei, kurai piemēro samazināto akcīzes nodokļa likmi (ADE).

No 12.04.2022. līdz 23.05.2022. bez atbalsta maksājuma samazinājuma.

No 24. 05.2022. līdz 15.06.2022. ar atbalsta samazinājumu 0,1 % par katru nokavēto dienu.

LAD klientu pieņemšana uz platību maksājumu pieteikuma aizpildīšanas konsultācijām obligāti telefoniski jāpiesaka, tel. nr. 26117524, lai precizētu tikšanās datumu un laiku:

otrdienās – Sausnējā, “Rītos”
no plkst. 8.30 līdz 13.30.;

trešdienās – Ērgļos, Rīgas ielā 10
no plkst. 8.30 līdz 14.00;

piektdienās – Jumurdā, Ezera ielā 2
no plkst. 9.00 līdz 13.00.

Klientu reģistrācijas veidlapas vai veidlapas par izmaiņām klientu datus var iesniegt portālā: www.latvija.lv, autentificējoties ar internetbankas pieejām. Aizpildītas klientu reģistrācijas veidlapas klienti var iesniegt arī parakstītas ar drošu elektronisko parakstu, nosūtot uz e-pastu: lad@lad.gov.lv. Konsultācijas par neskaidriem jautājumiem var saņemt attālināti, zvanot uz klientu apkalpošanas tālruni 67095000 Rīga, Republikas laukums 2.

Diāna Suščenka, lauksaimniecības konsultante

“Braku” muzeja pasākumu afiša

27. aprīlī plkst. 9.00 pavasara talka “Brakos”

Aicināti muzeja draugi un palīgi teritorijas sakopšanas darbos.

14. maijā plkst. 20.00 “Brakos” Muzeju nakts “Skroderdienas Silmačos” – mūsu latviskuma vērtība”

Pasākuma norise:

Āra kino “Skroderdienas zem zilām debesīm”

Radošas darbnīcas “Braku” pagalmā:

Domā, mini, dari;

“Silmaču” pankūku cepšana ugunskurā;

Jāņu galvas rotas veidošana;

Jautras “Silmaču” izdarības un uzdevumi.

Cienījamie “Ērgļu Ziņu” lasītāji!

Zinot lielas daļas iedzīvotāju vēlēšanos informatīvajā izdevumā uzzināt, kuri no mums tuviem un pazīstamiem cilvēkiem ir devušies mūžībā, lūgšu tuviniekus informēt izdevuma redaktori Madaru Ūdri par tiem Ērgļu, Jumurdas un Sausnējas pagasta iedzīvotājiem, kuri ir miruši kārtējā mēnesī.

Tā kā iedzīvotāju miršana var tikt reģistrēta jebkurā dzimtsarakstu nodaļā, tad uz vietas Ērgļu apvienības pārvaldē informācija ir tikai par tiem aizgājējiem, kuru miršana ir reģistrēta Ērgļos.

Vineta Bagatska,

Dzimtsarakstu nodaļas vadītājas vietniece

Martā mirušie:

REIMARS RUBENIS miris 88 gadu vecumā;

ARVĪDS FRICFELDS miris 80 gadu vecumā;

AINA OZOLA mirusi 88 gadu vecumā;

ŅINA GETMANE mirusi 74 gadu vecumā.

KULTŪRAS AFIŠA

9. aprīlī no plkst. 10.00 līdz 15.00
Ērgļu saietā namā
Nemateriālā kultūras mantojuma
saglabāšanas un tālāk nodošanas projekts
“Satiec savu meistar!”
**MEZGLOŠANAS
MEISTARKLASE**

Meistarklasi vadīs
Zīmola “ANCEMEZGLOJUMI”
radītāja Ance Brice
Dalībnieku skaits meistarklasē ir ierobežots
(Interesēties studijas telpās
pie Sandas Ekertes (tel. 29114350))

10. aprīlī plkst. 13.00
Ērgļu saietā namā
**GARĪGĀS MŪZIKAS KONCERTS
“SPĒKS,
KAS AUGŠUP CEĻ”**

Koncertā piedalās:
Koncertmeistare – Elīna Strance.
Dziedātāji – Amanda Marija Rudzīte,
Relda Treilība, Santa Zaķe, Artūrs Strancis,
Ernests Trucis un Sentis Geide.
Ieeja – bez maksas

14. aprīlī plkst. 17.00
Ērgļu saietā nama lielajā zālē
PAVASARA KONCERTS

Pedalās Ērgļu mākslas un mūzikas skolas
mūzikas nodaļas audzēkņi
Ieeja – bez maksas

17. aprīlī plkst. 12.00
Ērgļu saietā namā
**LIELDIENIŅA BRAUKŠUS
BRAUCA!**

Lieldienu rīts lieliem un maziem
ar jauno vokālistu konkursa
“Ērgļu cālis- 2022” konkursa
dalībnieku piedalīšanos
Dejas un dziesmas bērnu izpildījumā,
Lieldienu zaķu barošana un samīļošana
(Līdzī var paņemt kādu našķi zaķītim)

17. aprīlī plkst. 13.00
Jumurdas pagasta
Saieta ēkas pļaviņā
**svinēsim saulainās
Lieldienas**

18. aprīlī plkst. 12.00
Sidrabiņu parkā Lieldienu pasākums
maziem un lieliem
**“ACĪGAIS, TRĀPĪGAIS
UN VEIKLAIS
LIELDIENU
ZAKĪS”**

18. aprīlī plkst. 10.00
Ērgļu vidusskolas sporta zālē
**“LABAIS-KREISĀIS
KRASTS”
basketbola mači**
Informācija par mačiem un pieteikšanās pa
tel. 26101152, Aldis

23. aprīlī plkst. 18.00
Ērgļu saietā namā
**jauniešu deju kolektīva
“Rūdis”
VĀRDA DIENAS KONCERTS**
Balli spēlē Arnis Graps
Biļetes cena – 3.00 eiro

29. aprīlī plkst. 17.00
**Jura Jurjāna Starptautiskā
jauno izpildītāju konkursa
“Jaunais mežradnieks - 2022”
Laureātu apbalvošana un
NOSLĒGUMA KONCERTS**
Pedalās Lietuvas, Igaunijas un Latvijas
mūzikas skolu audzēkņi

30. aprīlī plkst. 19.00
Tautas deju kolektīva “Pastalnieki”
 **jubilejas pasākums
“GADU LAIKI”**
Aicināti draugu kolektīvi
“Austra” (Viļāni) un “Zelta Virpulis”
(Priekuļi)

1. maijā plkst. 12.00
Starptautiskais sporta deju konkurss
“ĒRĢĻU VIZBULĪTE-2022”

4. maijā pašā rīta agrumā
uz Oškalna ielas
**PAVASARA GADATIRGUS
ĒRĢĻOS**

4. maijā no plkst. 10.00
Baltā galdauta svētkos
izstāde – “Es aplāju sav' galdiņu”
Ērgļu saietā nama mazajā zālē

7. maijā plkst. 19.00
Ērgļu saietā namā amatiermākslas
kolektīvu muzikāla izrāde
**“ES. CIMZE. TAUTA.
DZIESMA”**

Režisore – Terēza Kaimiņa
Lomās darbojas: Sintija Māliņa, Maiga Picka,
Sandra Konovālova, Jānis Opincāns, Aivis
Masaļskis, Pēteris Leitāns, Valdis Zosārs,
Mārtiņš Ūdris, Mārtiņš Āzens, Auseklis Picka,
Andris Džiguns
Deju kolektīvi – “Rūdis”, “Rūdolfis”
Jauktais koris “Ērgļi”
Pasākuma producete – Sandra Avotiņa

IZDEVĒJS - MADONAS NOVADA ĒRĢĻU APVIENĪBAS PĀRVALDE
Adrese: Rīgas iela 10, Ērgļi, Ērgļu pag., Madonas nov., LV-4840, tālr. 64871231
E-pasts: ergli@madona.lv. Materiālus apkopoja: Madara Ūdre.

Iespiests: SIA “ERANTE”, Madonā, Saieta laukums 2. Datorsalikums. Ofsetiespiedums. Metiens 1100 eksemplāri.
Par rakstu saturu, stilu un sniegtās informācijas precizitāti atbild autors.